

1.

Gudz Barnas
Oförgängelige Arfwelott

I Himmelen;
Sedan the förlåta thet förgängeliga Arfwet
å Jorden.

Nådeligt bestård aff Gudi;
Kraftige förwårswad aff Christo;
Förnuftsigt uhwald aff ett ädelt Blod!

Sine Hög-Förnähme Föräldrars/ Käreaste Dotter;

Then
Hög-Wälborne Fröken/
Fröken

*nata 1. febr. 1660
denota 29. may 1682.*

**BRIGITTA
STEENBOCK,**

Boren Grefwe Dotter til Bogesund/ Friherre Dotter til Cro-
nebeck och Öresteen/ Fröken til Torpa/ Källa Rinda/ Hesseby-
holm/ Wapnå/ Wegholm/ Rögale/ Monstrup och Wornp.

Then hon i Trona

Christeligen behållt in til Döden;
Wärligen nu besitter ewigt i Himmelen!

Allom Föräldrom til hertelig Tröst!

Allom Barnom til Christelig Effersölte;

Allom Christnom til himmelig och ewig Hugnad!

I en Christelig Tijspredikan

Åhr 1682, den 24 September.

I Stockholms Riddare kyrckia för en anseentlig Församling
aff Adel och Dadel/

Uppwisat aff

Hans Kongl. May:s Hoffpredikant och Regemens Pastor widh dhes
Lijff-Regemente til Håst

SIMON ISOGÆUS,

Stockholm/ Tryckt hoos Niclas Wankijff/ Kongl. Booktr.

Then Högwälborne Grefwe och Herre/
Kongl. Maj:ts Råd och Öfwerste Ammiral. Lagman
öfwer Wester Norlanden / Cappmarcken / Jemteland
och Herredalen / så och Academiae Carolinae Cansler /

Gustaf Otto Steenbock /

Grefwe til Bogesund ; Friherre til Gronebeck och Ö-
resteen ; Herre til Torpa / Kolka / Kijda / Hessebyholm /
Wapud / Wägeholm / Rögge / Monstrup och Morup &c.

Then Högwälborne Grefwinna och Fru /
Fr. Christina Catharina
DE LA GARDIE,

Böhren Grefwedotter til Läckö, Gref-
winna til Bogesund ; Friherrinna til Gronebeck och
Öresteen ; Fru til Torpa / Kolka / Kijda / Hessebyholm /
Wapud / Wägeholm / Rögge / Monstrup och Morup &c.

Nordist Tröst ! Himmelskt Röde !

Högwälborne Hr. Grefwe/
Högwälborne Grefwinna/

Alg hafwer deels hört/ deels tyckes
stundelig höra en Klage-Suckan från
Eders Grefwelig Excellence och Eders
Grefwelige Nåde öfwer Eder K. Dotters/
för Menniskors ondöme/ otidige/ men för Gudz
allwisse Ögon/ tidige fränfalle. Suckade ock en
Hednist Fader (a) fordom / otoligt: Ach käreste
Dotter! Hwad skal iag göra teg för Dödsoffer?
Hwad Skatt skal iag begrafwa med tigh? Iagh
weet Edert Begraffningsoffer hafwer varit tusen-
de Tårar! Eder Skatt en ofärgat Faders och Mo-
ders Kärlek; hwilken I hafwen wiist emot Edert
K. Barn i Liffwet/ och lätit then i Döden föllia thes
döda Kropp ned i Grafwen! Hwad är min Blicht
annat/än iag ingifwer den Påminnelsen hoos Eder/

U t som

(a) Herodes Atticus Sophista, lugens mortem filiae Elpinices;
quas inquit inferias tibi faciam? quid tecum sepeliam?

som then wisse Philosophus (b): ther han sade til
den sörande Fadren: Tu kan aldrig bättre Abra
göra tin Dotter/ än när tu måttelig sörer. Tagan-
de iag Eder wid Handen och förande til all Tröst
ymnige Förråd/ Gudz helige Ord; til then rätta
Siäle-Tröstaren Christum Jesum/ som lofwat haf-
wer willia i sinom Tijd astorcka alla Tårar aff the
bedröfwades Kinner. Hörer Jesu Tröst: Eder
Dotter är icke död/ men hon sofwer. Hörer Tröst
aff Gudz Ord: The Rättfärdigas Siälar äro i
Gudz Hand/ och intet Dödsqwal kommer wid
them. Hörer Eder egen Dotters yttersta Tröst/
then hon tilgreep i sitt Aflijdande/ och lemnade E-
der effterlefwande/ säyande; Mitt Urff är i
Himmelen! Fatter ther på Jobs Tolamod/ wa-
rer förnögd med och i Gudi/ säger: Herren gaf/
och Herren tog/ wäl signat ware HERRANS
Namn!

Oppenb. B.
7: 17.

Matth. 9: 24.

Wijsheds B.
3: 1.

Job: 1: 21.

(b) cui Sextus: Maximum munus dederis filiae, si modeste
lugeas, ex Philostrato.

Önskar deras
Edmärke och Skyldige
Tjenare.

Sim. Isogæus.



**I Namn Gud; Faders/ Sons och
Hens Helige Andes!**

S. 1.

Förberedelsen
delsen aff
Jacobs sorg
öfwer sin
käreste Son.

Wär then gamla och gudälskan
de Patriarchen Jacob the
hugnelige/ än skönt falska Tjen-
der förekommo: at hans Käreste
Son/ aff hans Käreste Rahel/ war aff ett ondt
Willditt/ i twilla Marcken grippē/ rjftwen och
wpåten; så rees han sine Kläder/ och
swepte en Säck/ eller Sörjestöna/ om
sina Fänder/ hwilket then Tjden en
Sorgedracht war/ och sorgde sin Son
långan Tjyd. Och alla hans Sö-
ner och Döttrar gingo til at the
skulle hugswala honom. Men han
wille icke låta hugswala sig/ och sa-
de: Jag warder med sorg nederfa-

*Moss B.
17: 31/ 34/ 35.*

A iij

förandest

(b): ther han sade til
kan aldrig bättre Wra
nätteligser. Tagan
förande til all Tröst
Ord; til then rätta
Jesus/ som lofwat haf-
ta alla Lärar aff the
er Jesu Tröst: Eder
n swer. Hörer Tröst
färdigas Siälur äro i
bedyrwal kommer wid
Dotters yttersta Tröst/
ande/ och lemnade S-
de: Mitt Arff är i
Jobs Tolamod/ wa-
äger: Herren gaf/
at warer HERRANS
leterns filiz, li moderate
Duffar detas
omake och skyldige
Duffar
Sim. Ifogaus.

randes i Grafwena till min Son.

Thet k rt  r/
 r swårt ut-
sa.

§. 2. Tu ädlare ett Ting är/ju högre man
thet w rderar/ och ju högre W rdet är/ju k -
rare året/ och ju k rare/ ju swårare at mista.
All Ting äro w l ädla/ all Ting goda/ som
alt  r godt skapat aff then goda Guden/ aff
hwilkom intet ondt någon sinn kommit  r.
Therföre och flera gånger i Skapelsens Hi-

1. Moss B.
110/12/18/31
Wissbet. B.
1. 14.

storia vprepat warden: At Gud s g till alt
thet han gjorde hade/ och sij/ thet
war alt ganska godt. Så är l ftw l

ett Tings
 delheet
hwadan?

thet ena Tinget ädlare  n thet andra/ antin-
gen aff sin Natur/ eller af Menniskians f f n-
ga Inbillning; sig grundande: deels på des
Karitet, at l ftet theraff  r til f ngs ty s nes
gement: Thet är dyrt som sällsynt  r. Thet
man i Mnogheet hastwer / thet dageligt  r
för ögonen / thet achtar man l ftet/ thet wan-
tyrdas l ttelig. Deels på en allmen Wa-

Omne rarum
carum: vile.
scit quotidi-
anum.

Sådan K r-
ket.

na : Hwilken som thet g r Tinget ädlare i
bruket/ så g r thet och Kärleken större i Sin-
net. Gullet  r ädelt och k rt/ ty thet grassz
intet vp i alla Berg/ och the Peruvianiske
Gull

Gullgrufter äro widt aflagne; ty förwaras
 thet hos oss i Pungar/ Skåp och Kistor/ in-
 nom Låds och Nycklar. Demanter och Pärl-
 lor äre ädla/ dyra och fåra/ efftersom the ra-
 ra äro/ och antingen med största Lyffsara v-
 tu Haffzbotn vpsiskias/ eller med plag ibland
 Klipporna i the yttersta Werldenes Kanter
 sökias och finnas. Thersför dragas the på
 Singren/ på Armarna/ på Bröster/ på Huf-
 tudet til Ahresmycken.

S. 3. Men ibland alt thet Gud skapat haf-
 wer/ hwad är ädlare än then ädla Menni-
 skian? och ibland the ädle Menniskior hwad
 är ädlare och tåckare än then vptwårande
 Ungdomen? Hwad Föräldromen kärare är
 theras kärälskelige Barn och Lyffsfrucht? Är
 ju alt vti sin spåda tiltwärt tåckeligit och beha-
 geligit? The förnuftlöse Diur och Willdiur/
 ehuru stogge/ wahnskapelige och fastlige the i
 längden blifwa/ så äre dhe lükwäl i Wårten
 tåcke och behagelige. Med hwad Sägring
 vthsprieka Tråän och blomstras hela Mar-
 ken om Wåhren? som doch sedan i sin fulla
 mogna alt bleknar/ wisnar och förfaller.
 Hurra

Barn the äd-
 leste och lä-
 reffe.

... till min Son.
 ... är ju högre man
 ... Wårdet är ju hö-
 ... swårare at misfa.
 ... Ting goda/ som
 ... goda Guden/ aff
 ... sin kommit är.
 ... i Skapelsens Hi-
 ... Gud såg till alt
 ... och sij/ thet
 ... är lükwäl
 ... thet andra/ antin-
 ... Menniskians sáfän-
 ... de: deels på des
 ... til fångs ty sänes
 ... sällsamt är. Thet
 ... thet dageligit är
 ... an lütt/ thet wan-
 ... på en allmen Wa-
 ... Tinget ädlare i
 ... leken större i Sin-
 ... kår/ ty thet graffs
 ... the Peruvianiske
 ... Gull

Huru mycket meer then förnuftige Menni-
skians lustige Alster/ the tåcke och kärälskelige
Barnen. Barn/ som äro en Her-

Psal. 127. 4.

rans Gåfwa/ en Huisprynad/en fami-
lies Grund och Velare/ Menniskio Slähtes
Förköffring/ Föräldrars Ögon- och Hierte-
fågnad/ och en förwäntad ålderdoms Tröst.
In sade Eua om sin förstfödde Son Cain:

1. Mos 3. 3.

Tag hafwer sädt Herrans Man.

4. 1.

Cap. 5: 24.

Och Lamech om sin Son Noach: Denne
här warder ofz tröstandes i våra
Mödo och Arbete på Jordenne /
then Herren förbannat hafwer!

Fruchtsam
gladz öfwer
lifzfrucht:
Ofruchtsam
trängat thet
effter.

S. 4. Therefore hafwa barnrike Föräldrar
hierteligen gladz öfwer the Barn Gud them
gifwit hafwer. Såsom Jacob svarade sin
Broder Esau medh een gladlynt Munn:

Cap. 33: 5.

Thesse äre Barnen som Gud tinom
Tienare bestärdt hafwer. Och Pro-

Jesai. 8: 18.

pheten i Gudz Forsamblingz Namn: Stj
här är tag/ och Barnen som Her-
ren mig gifwit hafwer. Dheremot

Barnlöse

Barnlöse ångsligen trångtat effter Liffz
 frucht/och ofruchtsamme Mödrar innerligen
 bedit Gud/at the måtte fruchtsamme warda
 och theras tilslutne Stwed öpnas. Medh
 hwad hiertans Bedröfwelse bad och greet
 Hanna in för Herran i Herrans Tempel/och
 sade: Herre Zebaoth/ om tu wille
 see til tine Tienarinnos Tämmer/
 och tänckia på mig/ och icke förgä-
 ta tine Tienarinno/ utan gifwa ti-
 ne Tienarinnu en Son/ så wil jag
 gifwa honom Herranom så länge
 han lefwer. Rahel sade aff Stoligheet
 til sin Man Jacob: Skaffa mig Barn/
 ellies döör iag.

1. Sam. 1. 11.

1. Mos. 30: 1.

S. S. Åre nu Barn så önskelige förn man
 them åger/ huru mycket kärare måtte the få
 twara/ när man them fådt haftwer/huru myc-
 ket bedröfweligare/ och mehr hierttryckiande/
 när man them mister. Man mister medh
 stoor Sorg/ thet man håller i stoor Åhra. (c)
 Thet man högt älskar/när man thet haftwer/
 B thet

Thesföre in-
 tet Under at
 Jacob sorg-
 de.

(c) Cum gravi dolore deferuntur quæ cum magno honore
 habentur. Isidor. Hispal. l. 3. de Sum. Bono.

thet effterlångtar man högt/ när man thet mister. (d) Hoo will tå undra vppå at then älderstegna Fadren Jacob så högt sorgde/ och sig intet wille trösta låta öfwer sin K. Sons förmente Död/ hastige och oförmodelige fränfalle/ then han så länge aff Gud i Bönen bedit hade/ vti hwilken han trodde all Slächter på Jordenne skulle wälsignade warda/ och sig i sin dageliga meer och meer annalkande Älderdom förmodelig tröstas/ utan qwidde och ropade: Jag warder med Sorg nederfarandes i Grastwena til min Son!

s. 6. Här står för tvåra Sgon/ then fördom Högwälborne/ nu mehra hoos Guds Sahlige Fröken/ Fröken BRJBJTU STEENBOK; boren Grefwedotter til Bogesund/ Friherredotter til Gronebeck och Dresteen/ Fröken til Torparc. sine K. Högförname Föräldrars älsste och käreste Dotter/ rüfwen och sliten ifrån sine K. Föräldrars Skööt/ ifrån sine ljuflige Syskons förnöyande sammanlesnad/ ifrån

alles

(d) Nam que ardentur diligimus habita, graviter suspiramus amissa. Gregor. li. 31. Moral. c. 8. F. 1. pag. 798.

3 vultu
Mahl.

alles behagelige Umgänge/genom ett grymt
 Willdiur/then timmelige och oundwifelige
 Döden. Lå när denne Sahlige Fröken för-
 meentes blifwa sinom/ til en hög Alder skyn-
 dande Föräldrom en ålderdoms Tröst; Lå
 när hon syntes bäst behöftwas med sin liuslig-
 heet wedertweckia the aff hwariehandas
 Mootgångs och Olyckas Böllior förqwasde
 Hiertan/ lindra theras dageliga Smärta/
 förtaga hiertrinnande Tårar/ och deels vp-
 rätta med sina behagelige Later och förnufft-
 riike Trösteord the elliest i Sorgen och An-
 fächtningen diupt nedfänkte Sinmen!

S. 7. Hoo är tå som wil undra/ at then när
 skylta hafwa tagit Sorgekläder vppå? At
 si många äro komne i en anseenlig Mycken-
 heet aff äthskilligt Stånd/ Röödn/ Alder och
 Wårde/ til at beklaga then obehagelig låg-
 gias under Jorden/ som så behagelig wärit
 åstwan Jorden: At gråta med the Grå-
 tande wid Grafwen/ som nu insluta skal i sitt
 diupa Mörcker/ en Kropp/ hwilken en adell
 Siäl har vplyst: I sin ledsamma Tyftheet/
 en i Ljifwet förnöyande Liusligheet: I sin
 diupa Kula ett Ungdoms blomster/ en Un-

Inlet Under
 at Släkte
 och Wänner
 söra en lius-
 lig Softer.

Domare B.
II. 40.

dans Boning / en Sagnad för the sina / en
Prydnad för alla! Likka som Israels
Döttrar gingo åhrliga til / och be-
gredo Jephthats ther Furstens Dot-
ter.

Föräldrar en
Kär Dotter.

S. 8. Hoo wil undra om thenna Salige
Frorens Kärälskelige Högförnäme / aff Al-
der och Werlden wäl måttade Herr Fader och
Fru Moder under sitt mångfaldiga Kors / öf-
werhopade swårigheter / ther then ena Dlyckan
syns jämppt willia räcka then andra Handen /
och Mootgångs Wågarna instorma på alla
sidor / såsom aff ett vprört brusande Bredes
Haaff: Hoo wil undra / säger jag / om the sig
intet willia trösta låta / vthan suckande säja
med Jacob: **Wij warda medh Sorg
nederfarandes i Grastwena til wå-
ra Dotter!** Wår Käreste Dotters oför-
modelige Frånfälle warder drijswan-
des wåra gråd håår med Sorg neder
i Grastwena! Lärer betaga of här effter
all Jordest Hugnad / förkorta of Dagarna /
och

nappast illä-
tande Tröst.

Wan säja
med Jacob.

I. Mosis B.
42: 33. Cap.
44: 29.

och påskynda vår Effterfärd til våra Dot-
ter i then mörka Grafwena!

S. 9. Wij som aff ett Christeligt Condo-
lens och Medlidande röde äro/at föllia then-
na Sorge Processen hit vpp i GUDs Huus/
och bitwista thes Salige Lefamens Jorda-
sättning/läter oss effterlestwa Apostelens För-
maning: **Gråtom med them som**
gråta/och bidiom at all Hugswalelses Gud
wille wara the aff Sorgen särade Hiertans
rike Hugswalare/ och gifwa oss Näderna/ at
wij oc kunna hugswala them med then Hug-
swalelse/ ther Gud oss och alla sina Käräskeli-
ga Barn med hugswalar. Lärandes wij aff
thenna Sahlige Frökens Christ-förtrostade
Exempel/ huru oc wij en gång wäl och Chri-
steligen kunna skillias aff thenna ostadige
Werlden och inhampna i then Arfwedeel, oss
aff Christo Jesu war högfortiente Frälsare i
Himmelen förwarad är. Hwar om wij dageli-
gen bidia/ och mi til en wälsignad Begynnelse
aff wårt gudelige Förehafwande med Jesu
egen Bön/i stilla Andacht bidiandes: Fa-
der war ic. B iij Tex.

Den nödwa-
rande Gudz
Församling
opwäcks.

Epist. Rom.
12: 15.

Till Bödn
för the Sorg
bundna.

2. Cor. 11: 4

och för war
gudelige För-
tehafwande

TEXTUS.

Psalm. XVI. 5, 6.

N En Herren är
 mitt Gudz och min
 deel/ tu vppehåller
 min Arfwedeel. Lot-
 ten är mig fallen i
 thet lustiga mig är
 en skön Arfwedeel
 tilfallen.

Ingången.

§. 10.

Naturlige
 Tings Wär-
 tan näst för
 En Under-
 gång.

N An finner i Naturen/at när ett Ting är
 När til Undergång/ så wijsar thet sin yt-
 ter.

tersta Krafft. Ofkålig Sånad och Willdur/
 när the aff Dödsstott träffade äro/ bruka the
 sin största Starckheet emoot alt thet them fö-
 rekömer. Icke lüfflige allena/ utan och the ther
 intet Lüffhastwa göra thet samma. En gnüsta
 näst förn then aldeles vtslocknar/ blänker hon
 til som liusast. Solen ju närmare hon nalkas
 til Undergång/ ju liusligare Skeen giftwer
 hon för Sgonen. Skeer nu thetta i the o-
 förnuftige Ting/ så må man thet så mycket
 mehr förwanta aff the Förnuftige. Then
 förnuftige Siälen/ såsom en odödelig Gn-
 doms gnüsta i Menniskian/ när hon ifrån
 Kroppen/sitt jordiska Sångelse/ skillias skal/
 så twisar hon sig offta meer wärckande än el-
 lieft.

S. II. Stoici en Sect aff the lärda Hednin- ^{Siälens}
 gar/lärde at Siälen har en naturlig Krafft <sup>Krafft i ge-
 meen</sup>
 at tänckia och seethet för handen är/ som kal-
 las Senlus i. e. Sinne: En annan at tänckia
 på thet framfarna/som är Memoria i. e. Min-
 net; Förmedelst hwilket/ twi föra oss til Sin-
 nes hwad förr skedt är: An lägga the til ^{I förneheten}
 then Krafft/ the tilmåla henne/ at see förvth
 hwad

hwad skee skal. (e) Hwar med then gamble
 Läraren Gregorius instämmer/ ther han säger:
Stelswa Siälarnas Kräfte seerun-
dertijden något förvth igenom sin
Skarpstannigheet. (f) Ty är intet un-
 der några wara fundne/ som hastwa stadt i
 then Tancan/ at Menniskornas Siäl är
 ro fulla med Förespåningar/ särdeles när the
 nu skillas skola ifrån Kroppen/ så at ju när-
 mare en är Döden/ ju närmare han prophe-
 terar om thet skee skal. (g) Så skrifwer Xe-
 nophon (h) om Romung Syro/ at han bedyrat
 hastwer thet Menniskians Siäl propheetade
 som måst/ när hon döo skulle. Och Plato in-
 föder i sin Apologia Socratem säjande:
 Jag är råkat i then Tjden/ ther Menniskior-
 na som måst plåga förkunna tilkommande
 Ting

(e) vid. Raphaël. de la Torre Summa Theologica in Thomam. p. 109
 (f) Ipsa aliquando animarum vis subtilitate quadam sua, aliquid præ-
 videt. aliquando a. exituræ animæ per revelationem ventura cogno-
 scunt, aliquando vero jam dum juxta fit, ut corpus deserant, divini-
 tus afflatæ in secreta cœlestia incorporeum mentis oculum mittunt.
 Gregor. Tom. III. l. 4. Dialog. c. 26. pag. 326. (g) Simon Gedicc. in
 c. 49. Gencl. p. 518. [h] Hominis animus, in morte, maxime divinus
 perspicitur, & tum futurorum aliquid prospicit: Tum enim ut vide-
 re est, maxime remissus & liber est. Cyrus in Orat. sua ad filios paulo
 ante obitum, ap. Xenophont. de Pædia Cyri lib. 8. p. 101. ex
 Interpret. Francif. Philelphi.

Ting/ när the döo skola nembligen: (i) Hwar om ock then wältalande Cicero i sin Boof om Divinationibus eller Spådomar widare låsas kan. Gregorius indrager några Exempel och Händelser af them/ ther utgången hafwer bestwarat the Dödas föregångne Spådom.

Om sådant aff sombligom skeer/ så må ste man thet antingen thetas höga Förstånd/ eller genom drefna långwarige Förfarenheet/ eller Gud; besynnerliga Ingiftwelse tilskrifwa.

Hwad an så-
dan Krafft
kommer?

Ly elliest naturligen til tala/ taga icke alle-
nast Kroppsens/ utan och Sinnes Kraffter/
then Tjiden Menniskian döo skal/ mähta
Ting aff. Alltså/ at Jacob Patriarchen wäl-
signade/ näst för sin Död sina 12 Söner/ och
förkunnade hwad them och thetas Effter-
kommande i längden wedersfaras skulle: (k)

Gen. 49.

At Moses äftwen förespådde Israels Barn/
när han döo skulle/ hwar Slächt för sig/ huru
them

§

(i) In illum temporis statum jam, sc. *morti vicinus*, perveni, in quo homines divinandi facultate maxime pollent, quando nimirum moriturus sunt. Plato in Apolog. Socrat. p. 39. Ex interpret. Serrani, vid. de la Torre sup. cit. loc. c. 26, 27. (k) Unde Benedictiones 12 Patriarcharum Ruffino & Ambrosio, quorum hac de re quisque librum edidit. Vide inter opera Ambros. Tom. IV. pag. 263. Ruffinus Dissertuit Benedictionem Jacobi super Patriarchas triplici. i. e. historico, morali & mystico sensu. Ex Gennadio Masili. lib. De Script. Eccl. c. 17. Item ex Honorio Augustod. & Anonymo, Miræus Biblioth. Eccles. part. I. pag. 48, 103, 117.

Deut: 31.

Jes. 42:9.

cap. 41:22,23

2. Cor. 12:10
Rom. 12:6.Lämpas till
then Salige
DödasChristeliga
Beredelse till
Döden

them i Längden skulle gå i hand; thet war en
beshynnerlig Gudz Nåd och Gåstwa at säna
förvt thet i tilkommande Tider skee skulle.
Hwilket elliest then Allwisse Glden tilkom-
mer/ och ingen annan. Thersfore han och
thet såsom en then sanna Gudens Egenkap
bysatt hafwer. Til åtskillnad emellan sig en
sannan Gud/ och Hedningars falska Uffgu-
dar. Icke thes mindre hafwer Gud utskiff-
tat aff thenne sin egenkap/ och meddelar an-
mångom til en Gåstwa/ thersfore then ock by-
räknad warder ibland Andans Gåstwor aff
Apostelen Paulo.

Jag tohr säna/ at thenna nåden weders-
fors thenna wår Salige Fröken i thenna by-
läsne Tertens utwälliande på sitt yttersta.
En när hon infallen war i en swår Krankheet/
och leed stoor wårk i sina Lemmar ästwen then
Tiden om Åhret på hwilken Herren Jesus lif-
dit hade för henne och hela thet fallna Men-
nistio Slächtet. Lätt hon kalla mig ringa
Jesu Tienare til sig/ tröstade sig aff Gudz
Drd/ och försonade sig med Gud/ förmedelst
Herrans Jesu Christi Helige Bekamens och
Blod; annammande/ på then Dagen/ på
hwil-

hvilken Jesus hängde på Korset ett Förso-
ningz Offer för alla Verldennes Synder.
Sedan åter/ när hon effter Gudz Alltwise be-
hag/ under Korset jämpet Arbete måste/ hen-
nes Krafter meer och meer förminskades/
Hoppet aff thetta förgångelige Lustwez bebo-
ende afftog/ och Trångtan til thet ewiga och
oförgångelige Arffwet tiltog; ty lätt then
Salige Fröken åter aff sitt Gudelige nytt fo-
dra mig til sig på nytt/ gjorde sig meer försä-
krad aff Gudz Ordz rike Tröste. Språk/ om
thet hon lärdt hade ifrån sin Barndom/ och
trodde i sitt Hierta/ at the nådefulle Gudē wor-
do hållande troo ewinnerliga/ och the Löfften
Henne/ och oss i Christo Jesu wår Återlösare
gifne woro: At gifwa effter Kroppens obp-
hörliga Droo åstwan Jorden/ en rolig Swijlo
åter under Jorden/ effter Wark/ Hugnad/ ef-
ter Siälens Anfächtning i then syndiga
Kroppen/ en lustig Lusa vti Abrahams
Skööt. Til thes Kroppen på then yttersta
Dagen åter upwächt aff Jordennes Stofft/
med Siälen förenat intaga skulle thet saliga
Arffwet i Gudz Rike. Estade ther på/ och

Psal: 146: 6.

G ij

med

Sallge Aff-
sted aff Wer-
den

Rom: 8: 16.

med största Andacht undfick sitt och alla
Christnas saliga Wägenas och Tårepenn-
ning/ Herrans Höghördiga Nattward/ wa-
randes förnögd i Gudi/ och om intet meer
bekymbrat/ än huru hon måtte wälberedd
affwachta sin Himmelske Siäle-Brud-
gummes Jesu Christi Kallelse och taga ett
saligt Affstråde ifrån thetta wila Ljfwet. Be-
falte ther på at iag thessa Orden öfwerliudt
wplåsa skulle/ säjande/ när thet skedt war:
Thetta skal wara min Lijf-Text:
Wissandes ther med sin Christeliga Förtrö-
stan i thetta och sins Troos oförtwiflade
Hopp i thet tilkommande Ljfwet. Ther then
wforade Barns Andan wittnade
med hennes Anda/ at hon war
Gudz Barn. Propheterandes derjem-
te/ såsom oförmärdt/ om the infallande Tjder
och Tjders Förwärlingar/ som kunde göra
henne och hennes Wederlijkar luttet Hopp om
något anseeligt Urff i thetta Ljfwet. Skul-
le och något här wara at förwänta/ så wiste
han nogsampt/ alt wara icke allena på then
för-

förgångelige jordenes/ utan och Lyckones o-
stadiga Kula grundat; Thet man en litten
Tijd äger och besitter. Hwad säger iag A-
G? Thet man allenast på en kort Tijd til
ett Låån hafwer/ och under thetta Ågandes
så många Anfächtningar underkastat är/
som stunderna äro i hwilka man thet besitter.

Hwad säger iag besittia? Thet man gwi-
tera måste/ förn man thet förmodar. Ty
har then Salige Fröken i en salig Stund sa-
ligt utkorat then oförgångellige Arf-
wedeel/ henne och allom Christrognom
hoos Gud wår Himmelska Fader aff hennes
Siäle-Brudgumme Christo Jesu förwärf-
wat och i Himmelen förwarat är. Thetta
skal wara wårt endesta Ögnemärke på then-
na Stunden/ som thet är alles wårt Med-
arff och förmodeligen alles wår åstundan
til at en gång deelachtige warda aff thes be-
ståndiga Besittning i Ewigheet! Seendes
wij til/ hwad thet är för Arffwedeel/ then
Salige Fröken nu saligt besitter/ och hwilken
alla Gudfruchtige Siälar en gång intaga
skola/nembligen:
1. Ett

Textens Delning

- 1. Ett HERRANS Arff;
- 2. Ett ständigt Arff;
- 3. Ett förnöyande/ skönt och lustigt Arff;

med wälsignelses Tillöfstan,

Stadnandes wid thet första/ ^{inn lärdom} en Förmaning; Wid det andra/ ^{vik} en Warning; Wid thet sidsta/ i en eller annan Tröst och Hugswalelse.

Gud som of i sin älskelige Son Christo Jesu ett sådant saligt Arff berede hafwer/ han gifwe oss Råden/ wij måtte så igenom then Helige Andes Råd kunna ställa oss här som lydige Barn/ på thet wij ther måge kunna insamblas med alla Gudz Bekorade i Ewimerliga Nyddor/ blifwa Gudz wår Himmelste Faders Arfwingar och Jesu Christi Medarfwingar i thet Ewiga Lifwet!!!

S. 12.

Bilaggnin-gen

David ett Lyckones Spect.

David / en behagelig Man för sin Gud; En mächtig Konung i sin Tid; En märcklig Prophete för the effterlefwande; war/ som alla Gudfruchtige/ i mycket försökt aff then Högsta/ mycket drillat aff Meniskior/ hüt och düt kastad aff Lyckones ostadiga/ nu moot nu med blåsande Wäder. Nu en **HERRDE** öfwer Fårren/

ren/ strax en Herre öfver mycket Guld:
 Nu then ringesta i fins Faders Huus/
 strax then yppersta ibland sina Bröder:
 Nu litten och förachtad i Mennekiors
 Ögon / strax stoor och härlig prissat aff
 alla/ när han Israels Skräck / then Resen
 Goliath nederlagt hade: Nu hälsader twiiff 2. Sam. 8.
14: 20.
 såsom en Gudz Engel/ strax kallad en
 Blodhund och Belials Man: Nu Cap: 16: 7.
 prächtig sittande på en Kongelig Thron/
 strax flychtig gående ifrån sitt Kongelige
 Wälde: Nu en Man efter Gudz Sinne/ 1. Sam. 8.
13.
 strax en Syndare efter Köttens retande Apostl. Gär.
13.
 Lusta. Therefore han och sådt Orsak at
 sammansatta åtskilliga Psalmar i åtskillige Swilket gif-
wit Tilfälle
til åtskillige
Psalmer
 Tijder/ aff åtskilligt Innehåll/ efter sitt Wil-
 fors åtskillige Lagenheet. Sombliga til
 Lärdom och Underättelse andra til
 Tröst och Sprättelse för sig och an-
 drom/ som hända råka i lika Tilstånd. Stäl-
 te antingen för såå i Synnerheet / eller för
 Alla

För särdeles
Stånd och
Personer i
Synnerheet.

alla i gemeen. Såsom för Regenter/
then klara Regens Spegelen/ then 101 Psal-
men/ther vti David sig dagelig speglat/ sitt
Lestwerne och Regering ther effter styrt/
giordt sig och andra/ som hans Footspår eff-
terfolgt lyckelige i sitt Riks Styrelse. Alla
som hafwa låtit och än låta sin Ratio Status,
eller Stakonst grunda sig på then trygga
Grunden: At the för sin Person / handla
för **sichteliga / redeliga / troliga**. För
andra/ som dagelig om them äro / hvars
Råd the sökia/ hvars Tienst the bruka til sin
Willias vtförande/ at the kunna göra förstan-
digt waal och åtskillnad emellan them/ som
kunna wara them **nyttige eller onyttige** ;
hata **öfwerträdaren / the onda och**
vrångwissa / Baaktalare och Ahretiuswar/
Stoorlätige och Stoorfinte &c. men älska/
handhafwa och omkring sig **lyda / froma /**
Gudfruchtige och rättfinta &c. Som
David gjorde / ther han om sig bekänner :
Psal. 101. **Jag handlar för **sichteliga och rede-****
liga

liga med them/ som mig tilhödra/
 och wandrar troliga i mitt Huus.
 Jag tager mig ingen ond Saak fö-
 re: Jag hatar öfwerträdaren. Jte
 wrängt Hierta måste wijka ifrån
 mig/ then Onnda lijder jag icke.
 Den sin Nästa hemligen backtalar/
 honom förgör jag ic. Min ögon see
 effter the Trogna i Landet/ at the
 måga när mig boo/ och hafwer
 gärna fromma Tienare. Falste
 Folck håller jag icke i mitt Huus.
 Ungare triffwas icke när mig ic.

S. 13. För alla Menniskior i gemeen ;
 Huru the i alt och för alt skola hafwa Guds
 för Ögonen; Lust til hans Lag/ och then be-
 trachta både Dag och Natt: Lära känna
 Gud til sin Warelse: Gud; Son til sin Person:
 Then Helige Ande til sin Wark. Eller om
 andra Trones Articklar: Om Troon vppå
 Christum och ett Christeligt Lestwerne ic.

D

Hwilka

I gemeen
 för alla.

Psalm: 1.
 ther aff äro
 som blige
 Lär. Psalm:
 Psalm. 67:
 Pl. 95.
 Pl. 96.
 Pl. 114.
 Pl. 136.
 Pl. 145.

Hvilka kallas och äro Låro-Psalmar.

Lacksäwelse

Sånger

Pfalm. 2.

Pf. 45.

Pf. 72. &c.

Tröste-Psalmer.

Pfalm. 37.

Pf. 73.

Pf. 60.

Pf. 79.

Andra äre Lacksäwelse-Psalmar / för alla Andelige och Lekamlige Gåfwor: För Bestydd uti Sahran; För Hielp uti Nöden.

Andra äro Tröste-Psalmer / emot och i Kors och Bedröfwelse; Emot the Ogudachtigas Trug och the Mechtigas Förtryck: Emot Anfächtning och Förfölielse: Emot Gudz Brede och Samweh Ångest. &c. Som-

Böne-Pfal.

Pfalm. 20.

Pf. 68.

Pf. 3.

Pf. 13.

Pf. 70.

Pf. 60.

Pf. 85.

Pf. 74.

Pf. 80.

Pf. 71.

Pf. 92.

Pf. 137.

Pf. 6.

Pf. 39.

Pf. 90.

Propheetiske.

lige äro Böne-Psalmer / för hwariehandas Stånd: Emot hwariehandas Plågor: För Regenter och thet werldsliga Ståndet: Om Fröjd och godt Förstånd inbördes &c. emot Siender / Tyranner och Samwehlösa Förtryckiare: Emot Alderdoms Swagheet: Om Förlofning och Sprättelse: Om Hielp och Bestydd: Om Syndernas Förlåtelse: Om en salig Andalycht &c.

Än äro somblige Psalmar Propheetiske / uti hvilka Propheeterat och förkunnat är förvth om thet som med Tiden skee skulle / och nu skedt är. Såsom then andra om Christi Rike: Then ottonde om hans

diupe

diupestä Förnedring/ och Hans Majestetiska
Öphöjelse/ och andra som beräknas til en 30
sådana. (1)

§. 14. Ibland thessa inräknar sig och bil-
ligt thessa 16. Psalmen/ aff hwilken wår
Text tagen är/ såsom then ther infattar och
handlar om:

Ther ibland
thenna 16
Psalm.

I. Jesu Christi Högtförtiänta Ljdan-
de och Pina/ then han aff skyldig Hör-
samheet emot Gud sin Himmelske Fader/ aff
hiertelig Kärleek emot oss elände Syndare/ til
wår Siäls timmeliga Tröst/ til wår Kroppz
och Siäls ewiga Hugnad/ undergick. Som
han sielff sade: Jag måste för tina
skull lida; För tina skull/ min GUD:
för titt Råd/ titt Slut/ tin Befallning/ titt
Sändande/ tin Willia skull. För tina skull/
O Menniska; Han är sargat / för
Ditt våra

hwars In-
nehåll fölltes

Psalm: 16: 8

Psalm: 69: 9

Apost. Gen-
ning 2 3.
Cap. 4: 18.
Jesa. 53: 8.

[1] Hinc quidam *διδασκαλικοί* : vaticinantes N:o 15, vel 29. *Δι-
δασκαλικοί* : docentes legem & Evange-ium N:o 18, *ωραγομυτικοί*
Consolatorii N:o 15, *ευχαριστικοί* : Gratiar agentes : N:o 45
ἱκετικοί : Oratorii, N:o 5. unde versus;

Aut docet; Aut orat psalmus; Solatur egentem;
ut lovet grates; Sive futura canit.

Bachrius in prolegomena ad Psalter. Dav. & super hunc Ps. p. 225.

wåra Misgärningar skull/ och slagen för våra Synder skull. För

mina skull/ min Kärlek skull/ mitt antag-

ne Medlare Embete/ Barmhertigheet/ Med-
 Cap. 43. 25. ynkan; ty säger han: Jag/ jag visträcker
 sin öfwerträdelse för mina skull.

Först död för våra Synder/ sedan upståndē
 Rom: 4: 25. för våra Rättferdighheet. I Döden lüdit
 aff alla; Lüdit för alla; I all Alder; I allan
 Tid; I alla Rum; I alla Ledemöter. Ty

Psal. 40: 12. klagade han billigt: Mig är Ondt up-
 påkommit/ ther intet taal på är.

I Döden alt fullkomnat/ then fallne Menni-
 skians Syndaskuld betalt; Gudz/ öfwer D-
 lydnan til thet nedersta i Helfwetit/ brinnande
 Brede med sitt rinnande Blod förqwasdt/
 stillat och utslächt; Dödzens/ Diefwilens och
 Helfwetis Macht förstört; Lüff/ Gud och
 Himmelen förwärswat.

2. Jesu härlige Triumph och Se-
 ger/ hwilken han i sin Nederfarelse til Helf-
 wetit och Upfarelse til Himbla wissat/ och öf
 ther

ther med Wägen til Luffwet/ och Dören til
 Himmelen öpnat hafwer. Såsom han sä-
 ger til sin Himmelske Fader: **Tu skalt icke**
låta mina Siäl uti Hellsweetit/ och
icke tilskädia at tin Helige förrott- v. 10: Pf. 16.
nar.

3. **Thet aldradögsta Gode/** som är
 Gud sielff med alla sina skattar/ Gåftwor och
 Wälgerningar. **Men Herren/ säger han/**
är mitt Godz och min Deel. v. 5.

4. **Thet nådige Wälbehag/** som Gud
 drager til oss Menniskior. **In ther twij elliest**
wore Wredenes Barn/ och för Syndenes
skull en Styggelse för Gud och hans Helige
Englar/ så äre twij nu sedermera Nädenes
Barn/ försonade med Gud genom GHRJ-
stum Jesum. At twij åter äro för hans D-
gon behagelige i Christo/ then behageligste.
In säger han til the Helige/ helgade ige-
nom then Helige Jesu dnyra Förtienst; Til the
Härlige/ med Jesu Rättfärdigheek kläd-
nad utsmuktade/ såsom en Brud hoswe- Jesa: 62:10
rar

Pl. 16: 1.

rar vti sin Skrud: til them hafwer
tag alt mitt Behag.

v: 5.

5. Then Prærogatif och Förmon/som
then Christeliga Kyrckian hafwer/ hwilken
Gudz Son sig vtwalt hafwer til en Arfwe-
deel. Sägandes til sin Himmelske Fader: **Tu**
vppehaller min Arffweedel. Såsom ock
läses om Wjngårdz mänera/ hwilkom then-
na Arffweedel til Skögel och Lego giftwen war
under Händerna / at the förwaltade then
illa; HERkans vthskickade Tienare / som
Fruchten theraff vpbära skulle / Deels hud-
slängde/ deels särade/ deels försmädde och
toomhändta från sig förde. Och änteligen
när han sände til them sin älskelige Son / i
meening the doch måtte draga Förshynn för
honom/ grepo the til thet Drådet/ sägande
mellan sig: **Thenna är Arffvingen/
kommer/ låter oss slå honom ihjäl/
och så få wij hans Arffweedel.**

Matt: 27: 28.

Marc: 12: 7

Luc: 20: 14

6. The sköna Åhretittlar / med hwilka
alla trogna Gudz Barn i thenna Psalmen
nämde

namnde och hedrade
En self kallat
och i salber
är thenna all
Gen. i den Christ
han ad. (m) Ed
Nåm faders/ Co
Nåm / så är han Gud
de then Helige Ande
och Adelig Allt är m
npt genom Nam och
mehra. Lyttan Wan
man inttinga i Gud
Ist at vi then ldam
ärhus strar fildram
wella/ fursfella/ Rumad
lunnas til Arffs/ Ged
er Ruten. Sast wera i
dust i her dda Euden
dus Luff mid såds/ Gu
vs Hoppet til thenna
at her Brentus à voce
M. Quasi pu & credentes unum
No Opo T 9 p 140 & ca 141

nåmbde och hedradewarda. Them Guds
 Son sielfskallar the Helige/ the Härli-
 ge/ och the wälbehagelige. Thetta
 är then rätta Adell/ adlat twara i Christo
 Jesu. När en Christen är Christnad/ så är
 han ock adlat. (m) Så snart han döpt är i
 Namn Faders/ Sons och thens H.
 Andes/ så är han Gudz Barn/ Jesu Bro-
 der/ then Helige Andes Wäning. Födas
 aff Hög-Adelig Att är mycket/ men födas på
 nytt genom Watn och Andanom/ är fast
 mehra. Ty utan Watn och Andanom kan ^{Joh: 7}
 man intet ingå i Gudz Rike. Thet är myc-
 ket/ at uti then lekamlige Födelsen fåas Liff/
 ärfwes strax Föräldrarnas Namn; Gref-
 welig/ Furstelig/ Kungelig Titel; i längden
 lämnas til Arffs/ Godz och Härskaper/ Land
 och Riken. Fast mera i then nya Födelsen/
 derest i thet döda Syndenes Liff ett nytt An-
 dans Liff undfåas/ Gudz Barna Titel ärf-
 wes/ Hoppet til then ewiga Arfwedeel giftwes/
 som

(m) Hinc Brentius à voce ⁷⁷⁸ claresco, emineo, excello, deducit
 Adell. Quasi pii & credentes tantum sint nobiles & incluti. Vide
 Brent. Oper. T. 3 p. 260. & ex eo Bachius in h. l.

Gal. 3: 27.

som tilfalla skal allom Rättrognom i Gudz
 rike/ ty alla i som döpte ären/ hafwen ikläde
 eder **Cyritum**/ och med Christo alla the
 förmoner/ som genom Jesum äro förwärswa-
 de: Barnskapet hoos Gud/ i Tijden/ i E-
 wighetena; Luff/ Saligheet. Hwaraff Apo-
 stelen oskallar rättelig: Gudz Arfwing-
 gar/ och Jesu Medarfwingar til
 thet ewiga Liffwet.

Rom. 8: 17.

7. Thet Ewiga Liffzens Frögd och
 Härligheet/ med hwilkes Betrachtande
 wij alt wårt lidande/ mångfalliga Korb och
 Glände här i Werldenne lifka som öfwerfuct-
 ra och wårt Mödefulla Luff och Lestwerne
 liderligare och drageligare göra kunna. (n)

Therfore oc the gamla Kyrckiones fä-
 der; Achanasius, Augustinus, Theodoretus,
 Hieronymus, Casiodorus, etc. Heela den-
 ne Psalmen om ingen annan/ än Christo
 Gudz Son vthlagdt hafwa. Then billigt
 alla andra Rättrogne/ Christelige och E-
 uangeliske Biholckare hafwa efterfolgt.
 Såsom oc / så i then Syriske/ som Arabiske

Handlar e-
 gentl. om
 Christo

ver.

[n) videatur Eckardus in Psal, hunc

Version och Öfversättningen finnes then
 Titel och Öfverskrift: De Resurrectione
 Christi: Om Christi Opståndelse. Swar
 til hela then Orientaliske Korckiones Consens
 och Instämmelse tilstöder/ så at the wäl bly-
 jas måtte som thenna Psalmen annorledes
 vthtyda. Såsom:

Andreas will-
 farande Me-
 ning förlä-
 ges/ såsom:

s. 15. The Calvinianer/ (I.) hwilka
 thenna Psalm vthtyda på R. David/ såsom
 skulle han i then see allena på sig sielstwan/
 tackandes GUD och säyande: **HERREN**
 är mitt Godz och min Deel/ tu vp-
 behåller min Arffwedeel. Thet Riff-
 fet nembligen/ hwilket tu Gud öfwer thet
 Himmelsta Arfs-Löfftet/ mig tillsagt haftwer
 här på Jorden/ och effter R. Saul mig inrymt
 arffweligen haftwa och besittia med mine Ef-
 terkommande / säyande therföre widare:
Lotten är mig fallen i thet lustiga.
 I thet förloftwade Landet/ som flödt medh
Milk och Hanna. I thet lustiga
 Landet/ ther Gud war känd/ och hans Namn
 Härligit; Ther **HERREN** sitt **Ljäll och**

the Calvinianer

Num: 13. 25.

E **Bo**

Pl. 76:2.
Pl. 135:12.
Pl. 10 11
4. Mos. B.
26: 54. 56.
Hesech. 20.6

Boning hade: I thet härliga Romunga-
Sätet öfwer HERRANS Arff; Öfwer
HERRANS Arffzland; Öfwer thetas
Arffzlott; Ett ädla Land / för all
Land. Therföre sluter han: Mig är en
skön Arffwedeel tilfallen.

The Catho-
licers.

2. The Påswestes / som wäl uttyda
thenna Psalmen om Christo / men draga dock
oförskämt thenna Textens Ord til sina Unde-
liga och Clericos, som the kalla / på hwilka the
uttyda thet Grekiska Ordet $\kappa\lambda\eta\rho\sigma$ eller $\kappa\lambda\eta\rho\omega\mu\acute{\iota}\alpha$,
som trenne gånger i wår vpläsne Text
finnes / och så mycket betyder / som Arffwegodz
och egit. Skattande the sig / som Andelige /
Munkar och Nunnor äro / allena för Herrans
Arff och Egendom. Såsom the sunga i
Latinisk Språk med många Ceremonier och
Högtideligheter: Dominus pars hæreditatis
meæ & calicis meæ &c. Hwillet the sedan
måste för ett Symbolum behålla i alla sina
lifsdagar / såsom til seendes är aff thetas

Pon-

[o] Ideo Bellarminus Jesuitarum hyperaspistes vult Clericos à Græco
 $\kappa\lambda\eta\rho\sigma$ i. e. fors dictos, vel quia de sorte sunt Domini, vel quia ipse
Dominus fors i. e. pars Clericorum est Ex Hieron. Epist. ad Nepot.,
Bellarm. inter Oper. T. 2. lib. 1. c. 1. de Clericis.

Pontificali Romano. Warandes thetta folcket
 ther aff så vpbläste/ att the förachta alla an-
 drauthom theras stånd/ och hålla dhem i sitt
 hierta och tankar för Lajer; Ohelige/ och
 uthom thet Himmelsta Arfwet stängda; El-
 ler som Phariseerna tänckte om thet gemeena
 Judesta Folcket: at the woroforbannade; Joh: 7: 44
 och at thet Apostelen Petrus skrifwer til alla
 Christna/ så sampt som synnerligen: I ä-
 ren thet utwalda Släktet/ thet I. Petri: 2: 9
 Konungsliga Presterskapet/ thet he-
 liga Folcket/ och thet Egendoms Fol-
 ket. Med hwilken Paulus instämmer: Ephes: 1: 11
 Genom Jesum äre ock wij komne til
 Arfwedelen/ bestårde effter hans
 Upsåat/ som alt wärckar effter sin
 egen Willias Råd. Upmanande alla
 til Hiertans Loff och Tacksänelse för sådan
 Nåde: Tackom Fadrenom/ som oss Colos: 1: 12
 hafwer beqwäma giordt til at deel-
 achtigewara i the Heligas Arfwed-
 deel i Linjet. E ij 3. Hwad

...
 thet hälliga Romans
 Xrans Arff; Sfr
 land; Sfrver the
 la Land / för all
 uter han; Mig är
 tilfallen.
 / som wäl ut
 Christo men draga
 tens Död til sina
 the kalla / på hwilka
 Ordet wäges eller
 or i wär vplåne
 Text
 oder / som Arfwegods
 he sig / som Andelige
 / allena för Herrans
 Söm the sinnga i
 nga Ceremonier och
 inus pars hereditatis
 Hwilket the sedan
 behålla i alla sina
 ndes är aff theras
 Pon-
 aeralpites valt Clericos à Greco
 forte sunt Domini, vel quia ipse
 Ex Hieron. Epist. ad Nepot.
 le Clerica.

Jubarnas.

3. Swad Judarna för Widsteppelse med thessa Messie Kärlecks Orden drifwa: Til at ther igenom förfara hemlig Tiufnad: At göra kloka och förståndiga Hiertan/ eller ställa sin Siende der med til fridz/ med mera/ hwar omtheras Book Schimmusch Thillim (n) vthförigare Underrättelse giswer; Thet drager man betänckande / at framföra på thetta heliga Rummet/ och i theenna Sorge Acten/ ther wij meer äro bekymbrade om Ordens rätta Förstånd/ och Christeligen omtänckte/ huru wij oss i thetta vårt Elände/ och the Verderbörande i Sorgenstade/ ther aff trösta kunna.

Ordens rät-
ta Förstånd.

Plalm 2. 8.

S. 16. In ther Gud Fader sade til sin älskelige Son: Eskä aff mig/ så wil jag giswa dig Hedningarna til Arffz och Werldenes ändar til Egendom. Thet ärkänner här Gudz Son/ Christus Jesus fullkomnat wara i sin Födelse/ Lidande och Opståndelse/ säyande: Herren är mitt Godz och min Deel/ tu oppes
häller

I hwilka
Christus

(p) Plura de his & de libro $\text{וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל}$ videri possunt, quæ notavit Carpzov. Gut. Evangel. Belehrung der 2. p. 681. seqq.

Håller min Arfwedeel. Brukande
 Methaphoriske förblomerade Ord/aff måltjäs
 ders loflige bruuk/ aff Arff/ aff Lott/ aff Egen-
 dom tagna/ hwilket doch alt syftar til ett An-
 damåhl. Ty lika som en höflig Gäst sig in-
 tet tilrycker hwad som hålft i Fatet föreligger/
 utan affwachtar then Deel/ som Wärden eller
 Föresnidaren honom bestedar och förelägger.
 Alltså hastwer Kristus intet aff egit beråd/
 mindre förmateligit Wiß tilträdt sitt Ljdan-
 de/ utan/ min Himmelske Fader, säger han/
 then rättwisse Delaren/ deelar mig vth mitt
 wissa Måhl aff Ljdande. Och lika såsom
 ett Arff arfwes/ med Lott bytes/ til Egendom
 antages och besittes. Alltså hastwer Gudz
 Son undfätt aff Gud sin Himmelske Fader
 i sin Död och Opståndelse Hedningarna och
 hela Werlden til Arff och Egendom. Så
 at han rätteligen säya kunde: Jehova,
Herren är mitt Godz och min Deel.

1. Talor en
 Gud Fader

Om sin Deel
 i Ljdanet

ihelst

Hwem kunde bättre säya om **GUD/
 HERREN** är min Deel/ än **JE-
 SUS?** Kan ju en Son säya om sig sielff/ at
E ij han

Christus
 Herrans
 Deel

Widarna för Widst...
 Rätts...
 försara hemlig...
 skändiga Hiertan...
 med til fröjd/ med...
 of Schimmulch Th...
 dertättelie giftver;...
 tiande/ at framföra...
 et/ och i denna Sorg...
 äro bekymbrade om...
 / och Christeligen om...
 hetta wärt Glände/ och...
 Sorgen skadde/ ther aff...
 id Fader sade til sin ab...
 f mig/ så wil jag...
 garna til Arff...
 dar til Egendom...
 udz Son/ Kristus...
 i sin Födelse/ Ljdan...
 ande: Herren är...
 Deel/ tu oppve...
 hället...
 vid vider postunt, qua...
 rlehung det n. p. 681. 1699

3 Afseende
1. Till Gudz
Belåte.

Hebreer. 1: 3.
Colosf. 1: 15.
Johan. 14: 10.

Col. 1: 9.

2. Till Gudz
och Menni-
skans Sam-
manboring i
Christi Per-
son.

Joh: 1: 1.

Han är en Deel aff sinom Fader/ Kött aff hans
Kött/ Kropp aff Kropp/ Siäl aff Siäl? Hur
ru mycket meer Kristus? At han är en deel
aff honom/ emedan han är sin Faders
Härligheets Steen/ och hans Väsendes
des rätta Belåte. Effter Fadren är
vti honom och han vti Fadren.
Jcke til Gudomen allena/ ther han är ett med
Fadrenom/ ett Väsende/ en Gud/ en oåtskil-
lielig Enigheet; vtan til Mandomen jämtväl/
ty vti Christo boor all Gudomsens
Fullheet lekamliga.

2. Är Herren Iehova Christi Deel i Af-
seende der aff at GUD och Menniskia boor
til samman ooplösligen i en Christ
Person: Then Gudomliga och Men-
nisklige Naturen gjorde en Christum/ som
war Gudz Son aff Ewigheet och bleff Men-
niskio Son i Tiden. Om thet större säger
Johannes: **ORDET** / thet sielfständiga
Ordet/ genom hwilket all Ting äro skapat/
Gudz enfödde Son / bleff Kött/ antog
Man

Mandom i Jungfru Ljstwe/ lätt sig föda til
 Werlden i syndelig Rötts Ljknelse/ och bodde
 ibland oss. Om thet andra Petrus i sin
 Confession och Bekännelse: **Tu är Christi** Mat: 16:16.
stus/ en synlig/ fullkommen/ sann Menni-
 skia/ lefwandes **GGDZ** Son.

3. War HERRen hans Deel i afseende til 3. till Förne-
dringen.
 hans Förnedring/ i ty Jesus Gudz Son Phil. 2: 6,7.
 icke räknade för Rooff/ Gudi jäm-
 lijf wara: Utan förnedrade sig/
 tagandes på sig en Tienares ste-
 pelse/ och wardt lijka som en annor
 Menniska/ och i åthäfwor funnen
 som en Menniska/ ödmjukade sig
 sielff/ war lydig in til Döden/ ja/
 til Korshens Död.

4. War HERRen Christi Deel i Afseende 4. till Upphö-
velsen.
 de til hans Upphövelse; Ther han nu ä-
 ter är uphögd til Majestekens höggra Ebr. 1: 3.
 Sijdo i Högdenne/satt på Gudz höggra Act. 5: 31.
 Hand / öfwer all Förstendöme/ Eph. 1: 21.
 Wille/

Ebr. 2: 9.

Phl. 2: 9.

Wille/Macht/ Herradme/krönt
med ähra och Härligheet/och honom
gifwit ett Namn/i hwilket sig böya
måste alla Knäan/ theas som i
Himmelen/på Jordenne/och under
Jordenne äro.

Här afftal-
 las thet ett
 Herrans
 Arff.

Ephes. 5. 25.
 Apostl. Gern.
 20. 28.
 Rom. 5: 8.

S. 17. Therföre kunde Iesus billigt säga
 til Gud sin Himmelske Fader: **Tu äst mit**
Godz och min Deel. Icke allenast i
 affseende til thet sagt är/ at Fadren och So-
 nen äro ett Wäsende: At Gud och Menni-
 skia äro ett wti Christo: At GUD är synt i
 Menniskio Skapnad: At Menniskian är
 wptagen til thet TreEnige Gudomlige Wä-
 sendes Gemeenskap. Utannärmare til wår
 Text: i Affseende til the återlöste/ för hwil-
 ka han sig selff utgifwit; med sitt
Blod förwårswat hafwer/ när the
ännu woro Syndare. Thetta dyrt
 förwårswade Goda/ thetta Jesu tilslagne
 Arff/ ärkänner han sin Deel wara/ såsom sitt
 Lidande

Lidandes och Döds Frucht/ then han för the
H E L I G E och Härlige på Jorden utståndit
 och them therigenom sig til Egendom erhållit
 hafwer. Ty kallas thet billigt ett **H E R
 X A N S A K S**/ effter thet är/ then Himmel-
 ske **H E r r e n s** Urff och Egit.

S. 18. See wiij til Förståndet i Grundsprå- En Heemlig-
 heet effter
 Grundsprå-
 ket.
 ket/ så äre Orden så grundriike/ Meningen så
 diup Sinnig/ och utseendet så wiida sträckande/
 at ett ändeligt swagt-Menniskio-Sinne in-
 tet hinner til ändan/ när thet finner Begyn-
 nelsen: Kan intet affmåla Diupet/ när Förnuft-
 tet söker finna Botn-Grunden. Ty egentli-
 gen Ord ifrån Ord lyder thet så: **H E R R E N**
är min Deel uti Maat och Dryck.
 Swilket sätt at tala är sålsamt/ och intet så
 snart begriipeligit. Allena lätt oss see först
 til Skuggan/ at wiij theß bättre sedan kunna
 tilsee sielfwa Wäsendet.

S. 19. Uti thet Gambla Testamentet fin- Affmålet i
 thet Gambla
 Testamentet
 na wiij uti Offren som wordo en Figur och Aff-
 målning til Christum/ en Deel blifwit Helgat
H E r r a n o m och upbränt på Altaret/ en Deel
 hört Prästomen til/ en Deel them tilfallit/ 3. Mos 3
 2: 2/ 3.
 Cap. 7: 8.
 Socrach: 7: 34
 som

5. Moss 3.
12: 7.
Cap. 27: 7.
fullbordat i
thet Nya
Ebr. 7: 27.

Ther Iesus
är Offret 26.

Epheser. 5: 2.

Ebr. 7: 26.

Iesaja. 53: 12.

som Offret tilbrachte/ thet the äta skulle på
heligt Rum/ och wara glade för Herranom
sinom Gud. Alltså i Nya Testamentsens
fanna Offer Christo Iesu/ther han sig self
offrade/ heemföll en Deel aff Offret Gudi;
Försoningen nemblig/ för thet fallna
Menniskio Släktet/ såsom Andamålet aff
Iesu Lijdande; Ther Gud; Rättfärdigheet
stältes til Frid; / hans Brede stilletes/ Hans
Nådes Brunn öppnades i Iesu wälsignade
Sjda på Korset. Therfore kallar Paulus
thetta Offret/ en Gåfwa Gudi gifwen:
Christus/ säger han/ hafwer älskat
oss och utgifwit sig self för oss til
Gåfwo och Offer/ Gudi til en södt
Lucht. Honom selfwan/ som self war
Offret/ self öfwersta Prästen som of-
rade/ self then Offret otwungen frambrach-
te/ tilföll aff Gud hans Himmelske Fader/ he-
la Werlden/ alla Menniskior i Werlden/ alla/
alla med hans dyra Blod dyrt återlöste Siä-
lar. Såsom Gud Fader långt tilförennesade:
Jag wil gifwa honom gansta myc-
ket

ket til Byte/ och han skal hafwa the
 skarcka til Rooff/ therföre at han
 gaff sitt Liff i Döden. Therföre the
 ock nu kallas hans Egendoms Folk.
 (9) Och JESUS i sina Rots Dagar/ ock an/
 stod och ropade: Kommer til mig alla.
 Böder Bättring/ så warder i Salige
 alla Werldenes Andar. Går vth i hela
 Werlden och prediker allom Creaturom.

1. Pet. 1:9.
 Titum: 2:14.

Matth. 11:28.
 Matth. 4:17.
 Marc. 16:15.

S. 20. Os syndige Menniskiom/ för hwilka
 Christus sig self ena Keso offrade/
 Rättferdiga för Orättferdiga / i sin
 Gudomlige Krafft / ther war Mennisklige
 Öförmögenheet intet orckade/är til deels wor-
 den JESUS med alla sina förwärswade
 Wälgärningar. Så at JESUS är war och
 wij äro hans. Therföre han och lämbnat
 os til Deel sin Helige Lefamen och Blod
 til at äta och dricka på ett heligt Kum/ i Gudz
 helgade Försambling/ under wälsignat Bröd
 och Wijn/ til en fast försäkring til alt thetta/
 til Siälens Tröst/ til Trones Styrelse/ til

Och war
 Deel.
 Ebrec. 7:27.
 1. Pet. 3:18.

S ij

Liff.

(9) λαός περιούσιος.

Liffens Hopp/ kunnandes wij här säkrast sä-
na: **H**Erren **J**ESUS är wår Deel i
thetta åtande och drickande. (r)

H. En syndig
Sial Jesu
Ord sig til-
lämpande.

S. 21. Seer/ wälsignade Siälar/ hwilket säll-
heez diup är förborgat i thessa fåå Orden:
Hwilken hugnelig/ grundlös och himelsdöt
Betrachtelse flyter ther aff. Hwad för osä-
nelig Notta/ hwad för obestriwelig Tröst
armom Syndarom/ och effter Himmels
fullkomlige Nöye effter långtande Siälom
tilfaller. In ther Jesus här säger til sin Him-
melske Fader om sina dyrt förwårswade/ och
genom sitt Blod helgade Siälar; Thet kan
en syndig Siäl åter förwårslings- wijs säna
om sin Gud och Frälsare **J**ESU: **H**Erren
är mitt **G**udz och min Deel. Thetta
är wäl een stoor Tröst/ men thet synes icke
mindre en stoor Dierffheet twara/ at en syndig
Menniskia kan säna om then Helige Guden:
HErren är min Deel. In här kan
rättelig sänas/ thet Paulus sagt haftwer:
Hwad

ons underl-
sit

(r) Etiam eousque sese extendere videtur profundus sensus
verborum. מִן דְּהַלְקוּ וְכִיּוֹרֵי

Hwad hafwer Rättferdigheten be- 2. Cor. 6. 14.
 ställa med Orättferdigheten? El-
 ler hwad Deelachtigheet hafwer Liu-
 set med Mörckret? Eller huruför-
 lijka sig Kristus och Belial? El-
 ler hwad Deel hafwer then Trog-
 na med then Strogna? Wårt syn-
 diga Wäsende är ju icke ett med Gudz Helige
 Wäsende. Ty än skönt om Menniskians
 Siäl kan säyas: At hon är Divinae parti-
 cula aoræ: En liten blänckande Gnista aff
 thet Gudomliga Wäsendet: Så sägs thet
 meer i Afseende til thet hon varit hafwer/ än
 thet hon nu är. I Begynnelsen war hon
 Gudz Beläte/ Skapat aff Gud i sanskynlig He-
 ligheet och Rättferdighheet; Men bleff strax
 genom Olydna/ Satans Beläte luf: Ohe-
 lig/ orättfärdig/ i sina Synders Dreenlighet
 hyslig och wederstyggelig för Gudz Ansichte.
 Som Gudz Ande henne beskriwer at hon Heb. 16: 22
 låg i sitt Blod/ bortkommen ifrån Ephes. 4. 18
 thet Liff/ som aff Gudi war/ genom
 S iij then

mandes twi här säkra
 Esus är war Det
 och drickande. (1)
 hade Siälur/ hwilket
 gat i thessa såa De
 grundlös och himel
 ber aff. Hwad för
 för obestriwelig Tro
 och effter Himnele
 fter långtande Siälom
 us här säger til sin Him
 dyrt förwärfwade/ och
 ade Siälur; Thet kan
 förwärlings. wiss säya
 are Jesu: Herren
 min Deel. Thetta
 ft/ men thet synes icke
 heet wara/ at en syndig
 in then Helige Gudens
 Deel. Ty här kan
 Paulus sagt hafwer:
 Hwad

dero videtur profundus sensus

76
 then fåwitsto som i them war/ ge-
 nom thetas Hiertans Blindheet.

Huru Jesus
 blif wår
 Deel

Gal. 4:6.

Marc. 9: 23.

Ebr. 11: 6.

Apostl. Ser.

10: 43.

Joh. 12: 46.

Gal. 2, 16.

Joh. 3. 16.

Cap. 5. 24.

S. 22. Huru kan en syndig Menniskia under-
 stå sig at såya med Christo: **H**Erren är
 min Deel? Effer hon med honom intet
 är en Person i thet Gudomliga Wäsendet/in-
 tet en sådan Förnedring/intet en sådan För-
 högning fins hoos henne/ som hoos Jesum.
 Allena thet wij intet äre aff Naturen/ thet äre
 wij aff Nåden: Förmå thet aff Gudz Krafft/
 thet intet elliest är uti wår Förmögenheet.
 Troon vppå Jesum gör at wij kunna ropa:
Abba Käre Fader. All ting äro
 them som troo mögeltig/ och utan
 Troon är omdogeligt tackias **G**u-
 ds. Genom Troon få alla Synder-
 nas Förlåtelse. Genom Trona blif-
 wa wij intet meer i Mörckret: Ge-
 nom Troon skola wij aldrig för-
 gåås: Förmedelst Trona komma
 wij intet i Dömen/ utan gå ifrån
 Döden

Döden til Lifvet
 genom Trona sån:
 är mit Guds och
 S. 23. Och som i
 gemeent med alla tron-
 men; Såsom Christo
 wa om Gud Fader:
 Guds och min Deel
 Himmelen och Jorden
 Skapat hafver: I
 All Tings Skapar
 Lu wåldige Kom-
 ganska försträckt
 gem: Lu som på tinn-
 w/en Herr Gud.
 Lu är mögeltig:
 mögeltig: hwars he-
 gnet förfortat: Lu
 som. Omspänn
 Wippa Jordena/
 Skatta Bårg: 2

Döden til Lijfwet. Tu kunna wi och genom Trona säna: Iehova, **HERREN** är mitt Godz och min Deel.

S. 23. Och emedan Iehova är ett Ord / som är gemeent med alla trenne Personer i Guds men; Så kan en Christen Siäl rättstigen sä

pa om **Gud Fader: Herre tu äst mitt Godz och min Deel.** Tu HERRE / som

Himmelen och Jorden grundat och all

Ling skapat haftver: **Tu alldrådgsta:**

All Lings Skapare / Allzmächtig;

Tu wäldige Konung öfwer alt / och ganska försträckelig allom Ogudachtigom:

Tu som på tinom Thron siter / en HERRE Gud. För hwilken all

Ling är mögelig: Ingen Ling omögelig: Hwars Hand är uträckt;

Intet förkortat: Tu HERRE / som alt förmår. Omspanna Himmelen:

Begrjpa Jordena / måla Hafwet:

Försättia Bårg: Aff them minsta

tusende

Sela then
Helga Tre
saldigheet:

Fadren /

Jobs. 3. 38.]

4.
1. Mosse 3.

1. I. 1
Spr. 8. 1. 8.

Marc. 14. 36.

1. Mosse 3.
18. 19. 2

Jer. 32. 27.

Zachar. 8. 6.

Luc. 1. 31.

Jesat. 14. 27.

4. Mosse 3.

11. 23.

Jobs. 3. 42

2.

Jes. 40. 11. tusende göra: Gdra rikeligä öf-
 Joh. 9. 5. wer alt thet wii bidtom eller tåne-
 Jes. 60. 22. tiom: Salig göra och fördöma:
 Eph. 3. 20. Döda och Liff gifwa: Förnedra och
 Jac. Ep. 4. 12. vphöya: Förä til Heltwetet och ä-
 1. Sam. B. 2 ter ther vth igen: Tu allseende H Erre/
 6/7. hwars ögon skoda all Land; Alt
 2. Chron. B. 16. 9. thet under Himmelen är: I all rum
 Jobs B. 28. 25. både önda och goda. Alla Menat-
 Ordspråk B. 15. 3. stors Barn; Vppå thet nedriga i
 Psalm. 33. 13. Himmelen och på Jordenne: Seer
 Jobs B. 31. 4. alla Mennistors Wägar och räk-
 Psalm. 7. 10. nar alla hennes gånger: Tu Hiert-
 kunnige H Erre/ som pröfwar Hier-
 1. Sam. B. 8. 39. ta och Riurar: Som allena känner
 Ebr. 4. 12. alla Mennisto Barns Hierta/ och
 är allena en Domare öfwer Tanckar
 och Hiertans Vpsåat.
 Sonen/ S. 24. En Christen Siäl kan genom Trona
 Oppenb. B. 1. 12. säna om Jesu Gudz Son: Tu H Er-
 re äst

re äst mitt Godz och min Deel. Tu
 som äst A och D / then förste och then
 sidste: Tu degeligeste ibland Mennt-
 skiors Barn: Tu war Troos Be-
 gynnare och Fullkomnare: Tu ut-
 forade: Tu som äst Upståndelsen och
 Ljfwet: Tu tins Faders ögnasteen:
 Tu min Ståls Biskop / Brudgum-
 me / Läktare / Förlofare: Tu Gudz
 enfödde / älskelige / Davidz Son / och
 tillika hans HEKre: Tu store För-
 bundz Engel: Genombrytare: Im-
 manuel: Tu store Gud: Gud och
 Menniskia: Medlaren emellan Gud
 och Menniskior: Tu JESU hela Werl-
 denes Frälsare / och all Tings Arfwin-
 ge äst mitt Godz och min Deel. Och
 om hwilken kan en Christen Siäl bättre säga:
 HEKRE tu äst min Deel / än om
 JESU Gudz Son? Hwilken blifwer arm om
 Syndarom til Deels genom Trona på ett
 G Ande

Psalm. 45:3.
 Ebrec. 12:2.
 Psalm 89:20
 Joh. 11: 25.
 Zachar. 2:8.
 1. Peters
 Ep. 2: 25.
 Matth. 9: 15.
 Marc. 2: 17.
 Jerem. 50:34
 Johan. 16.
 Cap. 1: 14 / 18.
 Matt. 22: 42
 Malach. 3. 1.
 Mich. 2: 13.
 Jesai. 7: 14.
 til Tit. 2: 13.
 1. Mossis B.
 32. 28.
 Johan. 1: 14.
 1. Tim. 2: 5.
 Mat. 1: 21 / 25
 Ebrec. 1: 2.

Johan. 6.

Mat. 26: 26.

Marc. 14. 22.

Luk. 22: 19.

2. Corinth. 13: 23.

andeligit Sätt och Wijs; När Jesus sampt
 alla hans i Döden förvärswade Wälgärnin-
 gar / hela hans dyresta Förtienst omfattas
 med Trona aff en trogen Siäl. Då heter thet
 som Augustinus säger: Crede & manducasti
 i. e. troo / så hastwer tu ätit och tig tildelat JEsu
 sum. Om hwilket andeliga ätande JEsus
 stelff förnembligen talar / i sitt Ordakuff med
 Judarna. Jesu Heligste Lefamen och Blod
 tilräckes och synligen Syndarom i HErrans
 Högtwärdige Rattward / vti / med och un-
 der thet wälsignade Brödet och Wijnet;
 undfås / ätes och drickes på ett Sacramenter-
 ligt sätt / men doch sanfärdigt / i en stoor Tro-
 nes Hemlighheet / och i Krafft aff JEsu egen
 Instichtelse / som sade om thet wälsignade
 Brödet: **Lager och äter / thetta är**
min Lefamen: Om thet wälsignade Wij-
 net: **Lager och dricker thetta är min**
Blod. Hwem kan tå neka / en Christen
 kunna med rätta säna om sin Christo: **Hers-**
re tu äst mitt Godz och min Deel.

s. 25. En Christen Siäl kan genom Tro-
 na säna
 na säna

... om then hel
 äst min Deel
 denom: ...
 Rott: ...
 som vtraktar Gu
 som sörmar of
 JEsus Bad: ...
 dytpe äro: ...
 goda betrodde
 door: En Gud o
 Gudz Ande: Tu
 dens Ande: ...
 oförangelige
 ke Andan: Som
 vittnar med wär An
 Gudz Barn: ...
 Heligste Helige And
 min Deel.
 26. Ett / wälhan
 lar lit tå hela then hel
 JEsu of och allen
 G

na säya om then Hel. Anda: Tu Herre
 äst min Deel. Tu som utgår aff Fa-
 drenom: som är utguten öfwer alt
 Rött: Vadfas genom Trona: Tu
 som utransafar Gud; Diupheet: Tu
 som förnyar oss genom then nya
 Födelsens Bad: I ti hwilkens Namn
 wij döpte äro: Som sedan bewarar
 thet goda betrodde Godzet som uti
 oss boor: En Gud och HERR: Tu
 Gud; Anda: Tu Christi Anda: Nå-
 denes Anda: Bönenes Anda: Then
 oförgångelige/ frijmodige/ gode/ he-
 lige Andan: Som gör oss lefwande och
 wittnar med war Anda/ at wij äre
 Gud; Barn: War Arffz Pant: Tu
 Wärdigste Helige Ande äst mitt Godz
 och min Deel.

Then Helige
 Anda.

Joh. 15. 26

Joel. 2. 28.

Galat. 3. 14.

1. Corinth. 2.

10/ 11.

Til Tit. 3. 5?

Mat. 28. 19.

2. Tim. 1. 14.

Apostl. Bern

5. 3/4.

1. Cor. 2. 12.

Romar. 8. 9.

Ebr. 10. 29.

Bach. 12. 10.

Wisshetenes

Book. 12. 1.

Psal. 51. 14

Psal. 143. 10

Joh. 10. 39.

1. Cor. 3. 6.

Rom. 8. 16.

Ephel. 1. 14.

s. 26. Seer / wälsignade Christne Siä-
 lar/ så är tä hela then Helga Trefaldigheet i
 Christo Jesu oss och allom Christrognom til

G H

deels

Joh. 14. 23.

u. 20.

til deels worden/ hwilket wårt timmeliga
 och ewiga goda år. Såsom han sielf säger:
 Ehen mig älskar/ han warder hål-
 landes min Ord/ och wij skole kom-
 ma til honom/ och blifwa boendes
 när honom. På then Dagen skolen
 i förstå/ at tag är i minom Fader/
 och i i mig/ och tag i Eder: Ach hwil-
 ket ljufligit delande/ ther Sonen deelar aff
 Fadren/ wij kaff Sonen/ och således aff Fa-
 drenom och Sonenom! O hwilket Gudom-
 ligt inboende! Wij ändelige omfatta then O-
 ändelige: Wij en Nåstwa Stoff/honom som
 hwarken Himmel och Jord begriipa kan!

Lärer FörthenSkull

Lärdom om
Menskiens
högsta Go-
da.Moses Be-
gäran.

Hvad Meniskians högsta goda år;
 hennes bästa Deel i Ljfwet och Döden;
 Effter Döden och i thet ewiga Ljfwet.

S. 27. Moses/ Gudz Tienare och hans Folkz
 Öfwersta/ som hade så frj tilgång til thet Gu-
 domlige Majestetet/ så fritt Tilstånd at tala
 med sin Gud; Framställte en Tid en dierff
 Böön

Böön/ och nödt luktvel ett nådigt vtslag/
 säyande: Ach Herre: hafwer tag fun-
 nit Råde för tin ögon / så lätt mig
 weta tin wäg/ thet aff iag förnim-
 ma må/ at iag finner Råde för tin
 ögon. Gud swarade i Räder: Såsom
 tu nu sade wil iag göra / ty tu haf-
 wer funnit Råde för min ögon / och
 iag känner dig wid Rampn. Swar
 aff Moses drüftigare giord/ bad än dierfwe-
 ligare: HERRe låt mig så få see tina
 Härligheet. Och Gud swarade: Jag
 wil låta alt mitt Goda gå fram för
 ditt ansichte. Ach wäl dig/ O lycksalige
 Moses/ som aff Gudz egen Munn hade thet
 så nådige Löfftet! Säll wastu/ o sälle Moses/
 hwilkens Böön Gud så nådigt ansåg/ thes
 Swagheet och Dierffheet öfwersåg/ och i
 Bönhörandet nådigst tillsåg! säyande: O
 Rendam tibi omne bonum i. e. Jag skal
 låta dig see alt mitt Goda. Det war
 intet Under at tu vtbrast i Gudz Lofswande/
 när

2. Mosse B.
33. 17.

U. 178.
och Gudz
Swar

U. 18.

U. 19.

2. Mofas B.
34. 6.

när hans Härligheet gick fram om dig: **HERR-
RE / HERRRE / Gud / barmhertig och
nådelig / och långmodig / och af stor
Nåde / och Trofast.**

§. 28. Alla Menniskior äro skapade til lif-
ka lyck saligheet / hwilkom Gud alt sitt goda
wijsat hafwer i all Tingz Skapelse / i alla
Menniskiors återlöfning / och wijsar än da-
gelig sitt goda allom Menniskiom / i all tingz
Conservation, Almæchtige vppehållelse / al-
wtijfa Styrelse och Regering; Hwarigenom
then fallne Menniskian kan åter komma til
Gudz och Jesu Saligörande Kundskap / och
änteligen til thet Ewiga Liffwek wärfeligen
besittning. Effter Jesu egna Ord: **Thet-
ta är Ewinnerligt Liff / at the kän-
na dig allena sannan Gud / och then-
tu sändt hafwer / Jesum Christum.
Men / Gudz klagat / minste parten ibland
Menniskjorna äro i Wälmachten rättzligen
bekymbrade om thetta högsta goda / fråga lif-
tet ther effter: Gud hafwer wäl ska-
pat Menniskjorna til Ewigt Liff /
och**

Wijshetenes
Book. 2. 23. till
ändan

och gjorde honom
han skulle sådana
men genom Jesu
är Döden /
the som hans
och ther: Genom
nemligen återhet och
Ewighet störa
the högsta goda: Jesu
the Ewiga Döden.
§. 29. Thet hafwer
och omfrågani
hwar bli dock Mennisk
lighet bestå måtte? E
nar i sina Academier
hwar funnit större
Menniskjorna änter
Gud thet måtte wära
allans högsta god
hafwer at M. Varro ha
frammanafande i sin
fama funna wära 288
10. Acad. Quesb. (1) de Cris
opra Eja Tom V

och gjordt honom til ett Belåte/ at
han skulle sådana wara/ som han är.
men genom Diefwulens Afwund
är Döden kommen i Werldene. Och
the som på hans Sijdo äro/ hielpa
ock ther til: Genom egen försummelse
nembligen/ säkerheet/ och i Wallust förqwasd
Egentwilligheet störta the sig stelsfwilliandes
i thet högsta onda: Tempte then timmeliga/i
then Ewiga Döden.

S. 29. Thet hastwer warit en stoor twist
och omfrågan i långliga Werldenes Tider/
hwar vti dock Menniskians högsta Lycks-
ligheet bestå måtte? Så at Cicero (s) twit-
nar i sina Academiske frågor / ingen fråga
hastwa funnit större skilliachtigheet ibland
Menniskiorna/ än then/ ther man frågade;
Hwad thet måtte wara för ett Ting/ Men-
niskians högsta goda? Augustinus (t)
skrifwer at M. Varro hastwer effter noga och
flitigt ransakande i sin Book om Philosophia
funnit kunna wara 288. Secter och åthskil-
lige

Ärstillge
Meningar
om Mennisk-
ians högsta
Goda

[s] l. l. Acad. Quæst. (t) de Civit. Dei. lib. 19. cap. 2. Inter
opera Ejus Tom. V. p. m. 226,

lige Meningar ther om/ effter hvars och ens begärelse/ Hufvud och Kynne/ Saus Rex Regina placet i. e. Hvar och en regeras aff sitt Behag. Genom sådana Regenter förstås här åthskillige Lestvernes sätt på hwilka Menniskiorna sig lägga/ och theras åthskillige Affecter, Tjfwer och Sinnes Bönelser/ hwilkom the äro tilgifne. (u) Tjfe allenast fordom hastwa sådana åthskillige Meningar swarit om Menniskians högsta Goda/ utan skulle man ännu omfråga ibland the lestwande Menniskior/ eller snarare om man kunde see them i Siertat. Ach H Erre Gud hwad skulle man finna för åthskillige och emot hwar annan löpande Lanckar och swar om Menniskians högsta Goda i thetta och thet tilkommande Ljfwet!

S. 30. Ty wille man wända sig til the oppiga Werldenes Wallust Bröder och Systerar / och fråga aff them/ hwad the höllo för sin bästa Skatt och Klenod? The skulle wisserligen swara: Delicias, i. e. Wallust/

(u) Principes causas arbitramur esse varia vitæ genera, quibus se tradunt homines variaque eorum studia, & affectus quibus dediti. hinc Velle suum cuique est, nec voto vivitur uno. vid. Spengler. de Sum. Bon. Exercit. Ethic. 3. Sect. 3.

lust/ Yppigheet och goda Dagar. **AT** Wisthetenes
Book. 2: 6.
 the så leswa wäl medan the kunna/
 och bruka sig medan the unga äro/
 sälla sig med bästa Wijn/ bära
 Kransar/ brasta/ glade wara/ öf-
 werfalla then Fattiga Kättfärdi-
 ga/ stona ingen hwarken änkto el-
 ler gammal Man 2c. Som theas
 Ord kunna läsas och Gärningarna aff För-
 sarenheten pröfwat. Skulle man fråga
 en **GRUG**/ som sitt Hierta hänger til Rik-
 kedomar / och sig i them fördiupar ; Hwad
 han skattade sin ädlaste Klenod wara ?
 Han skulle sannerligen swara: Jag haf- Jobs Book
3: 24
 wer satt Gullet til min Tröst/ och
 sagt til Gullklampen/ tu äst mitt
 Hopp. När våra Wisthuus fulle Psalms 144
12. seq.
 äro aff Spijsning/ war Ungdom
 upwäxer som Plantor/ våra Döt-
 trar som bepryddes swalar/ våra
 Fädrar bära tusende / och hundrade
 tusend

tusend i våra Åfwelsgårdar: Wäre
 ra Dyra mycket Arbete göra / och
 ingen Skada / ingen Dlycka / eller
 Klagen på våra Gator är. Skulle
 man fråga en Åhreatria Siäl / som sträfwer
 effter höga Ting öfwer sin Förmågo / hwad
 han håller för sin högsta Skatt? Han skulle
 swara: Åhra och stort Ånseende för Werlden.
 At deras Hws och Familia waara för-
 wtan ånda: I deras Boningar blif-
 wa ifrån Slächte til Slächte / och
 the hafwa floor åhro på Jordenne.
 Wille man fråga Clienter, Günst och Ynnest
 sökiande Menniskior / hwarvti the sitt högsta
 Goda sättia? The skulle swara: I goda
 Wänner / Patroner och Gynnare / såhande
 med Sprach: En trogen Wänn är ett
 starckt Bestärm / then honom haf-
 wer / han hafwer en mechtig Skatt.
 Sic trahit sua quemque voluptas i. e. Hwar
 och en har något särdeles / der Hogen leker
 uppå. Och blifwer så sant thet Iesus sadet:
 ubi

Psalm 49:15

Språks B.
 6:14.

ubi thesaurus, ibi cor, ther thetas **Önste- Skatt** Mat. 6: 21.
är/ ther är ock thetas Hierta.

S. 31. Fast annorlunda tee sig fromma och
 Gudälskande Siälur/ the hålla för sin hög-
 sta Skatt och ädlaste Klenod / och när Gudz Barns.
 the frågade warda/ och ther hann kommer/ at
 the skola gifwa Beskeed til thet Hopp som i
 them är/ bekänna the fritt vth och förtröstade
 med Hierta och Munn/ med vpräckta Finger
 äth Himmelen / at Iesus thetas och alles
 Frälsare är/ thetas högsta Gode/ thetas äd-
 laste Klenod och högsta Skatt i Ljstvet
 och Döden. (x) Rik wara är en stor Lyck-
 saligheet: Men hwad är thet mot Rikedom Stelwa
 i Gudi? Frist och sund wara är en stor Lyck- Godheeten.
 saligheet. Men hwad emot en sund Siäl? Sprachs B.
 När Menniskian then hastwer/ skadar henne 30: 14.
 ingen Olycka i Werlden/ har hon then intet/ Mat. 16: 26.
 gagnar henne ingen Lycka. Såsom thenna
 Sal. Fröken i hela sin Ljsttid/ men särdeles i Ibland hwil-
 la thenna
 sin yttersta Nöd wissat hastwer och med thesse Saltge Slä-
 len,
 Ordens vtvälliande aff thenna 16 Psalm be-
 kräftat/ hwad hennes Troo och Hopp war.

H ij Welat

(x) Sicut rectissime αὐτῶν αὐτῶν vocatur.

Belat ther med sina ålderstigna/ ångslige
 och i sorgen effterlämnade R. Föräldrar/när-
 skylte och Anförtwarter trösta/ och allom i ge-
 meen ett Christeligt Esterdöme och Witnes-
 börd lämna/at Gud war hennes nådige Gud
 och tilförlätelige Fader/ när hon nu sin Käre-
 ste Herr Fader och Fru Moder här i Werlde-
 ne qwittera måste: At Jesus war hennes Je-
 sus/ hennes nådigste Frälsare/som henne nu
 frälssa kunde ifrån Synden/Döden/Diestw-
 len och Helfwetit. Ty therföre kallades han
JESUS/ at han skulle frälssa sitt Folk
 ifrån theras Synder. Then nu allena
 hielpa kunde/ ther all mennisklig Hielp ute-
 war; Kunnandes säya förtröstad med Da-
 vid: **Min Fader och min Moder of-
 wergifwa mig/ men Herren uppta-
 ger mig.** At Gud then Wärdige Hel. An-
 da war then som henne uppehölt under sin
 Swagheet i Troon/ Hoppet och Förtröstan
 til thet ewiga Lustwet. Så at när hon all
 Jorderiffes Godz qwittera måste/ luktwel för-
 tröstad säya kunde: **Men Herren är
 mitt Godz och min Deel.** Tu Her-
 re Jesu

Matth. 1:21.

Psalm. 17:10

re **JESU** är mig worden til Deel i tin Födelse/
 Lijdande/ Död och Uppståndelse; Och nu i
 tin Helige Lefamens och Blodz Åtniutande/
 then iag i thet wälsignade Brödet och Wynet
 undfådt hafwer/ en salig Wägekost til thet ewiga
 Liffwet. När hon såg sig ingen Deel
 meer hafwa at förwänta ibland Menniskior
 på Jorden/ så wände hon sig til Gud then **H.**
Trefaldigheet i Himmelen: När hennes
 Kropp nu war så swag och utmattat/ at hon
 nappast någon Leem röra kunde/ rörde sig
 hennes Hierta i Trona/ hennes Tunga i För-
 tröstan: Sägande: **HERREN** är mitt
 Godz och min Deel. Och när iag
 hafwer dig Herre/ så frågar iag eff- Psalm. 73:
25/ 26.
 ter Himmel och Jord intet. Om
 mig än Kropp och Siäl försmäch-
 tade/ så äst tu doch **GUD** altid min
 Hiertans Tröst och min Deel.

S. 32. Thetta är then rätta Kärleeken som
 flyter aff ett reent Hierta/ och aff ett 1. Tim. 2. 15
 godt Samweet/ och aff en ofskrymtat
TROO. **JESUS** war then hennes Siäl kär Edga Wiffan
1. 74
 hade/

Cap. 3: 1/4.
Joh. 21: 17.

Och alla
Christrogna.

1. Joh. 1: 20.

En Christen
riktast och
lycksaligast.

Ephes. 3: 8.

Hade/ och hon sin Jesum. Kunnandes hon
säga med Petro: Herre tu weest at jag
älskar dig. Thetta är en Christen Siäls
ädlaste Klenodium/ högsta Guda/ endaste Til-
flycht i Lijfwet och Döden: At hon rättsligen
känner Gud thet högsta Guda/ och troor at Je-
sus är sanner Gud och thet ewiga
Lijfwet. Och at hon i honom och genom
honom och för hans dyra Förtienst/ skal i E-
wigheet besittia the Heligas Arfwedeel i Liu-
set/ och säga: **HERREN** är mitt Gudz
och min Deel. Thersöre och thenna is
Psalmen/ ther aff thesse Orden tagne äro rät-
teligen förer then Östwerkrifften Michiam i. e.
Jett gyllene Klenodium Davids;
Emedan then infattar och ther om handlar/
som alla thenna Werldennes Skattar och
Klenodier wijda östwerträffar.

§. 33. Hoo är tå rikare än en Christen?
Hoo lycksaligare än en Christrogen? Hwad
war Salomons stora Rikedom emot the
obegrundeliga Christi Rikedomar?
Hwad

Hwad Alexandri Macht / än skönt han sig en stoor Deel aff Werlden inkræftat hade / emot Gudz Allmacht? Swad A halver mächtig Walde / som rådande war ifrån Indien til Aethiopien, öfwer hundrade siu och tiugu Land / emot alla Konungars Konungs / och alla Herrars Herres härskande Walde? Swad war Croeti inbillade Lycksaligheet / när Solon kunde förvt säna / och utgången bekräfta / att ingen är för Döden lycksalig? Allena en Christen ware sig han fattigare än Irus, så är han likwel rikare än the Rikesta i Werlden / när han är rik i Gudi. Deelar Egendom med alla Konungars Konung / har Deel i Gud och Ewigghetena. Fattig aff Agodelar / rik af Nåde. Ehuru olycksalig för Werlden / lall den lycksaligste i Jesu sinom Frälsare; Then han äger / och Jesus honom: Han Jesu Arff / Jesus hans Deel i Tijden / i Ewigghetena. Heter alt therfore rätteligen och är: **HERRANS Deel / Herrans Arff!**

Esther 3.12

1. Tim. 6.17

Textens II Deel.

Detta Gudz Barnas Arff är icke mitt. ^{1. 34} **Dre ett HERRANS ARFF / än thet ett**
ständigt

Ett ständigt Arff:

skändigt Arff/ år. **JESUS** kunde säga
 om sina Trogna: **HERREN** uppehåller
 min Arffwedeel. En Kristen kan säga
 om sin **JESU**: **HERRE** tu uppehåller mig
 thenna min Arffwedeel. **JESUS** ägde icke al-
 lenast Himmelen/ och all Himmelen tilhörigt/
 the Himmelska Inwånare/ then saliga Ewig-
 heten och ewiga Saligheten. arfweligen:
 Såsom sin Himmelska Faders enfödde Son/
 honom tilfallit i then ovtgrundeliga ewiga
 Gødelsen aff Ewigheet: Utan honom heem-
 föll äftwen en Jordisk Arfwelott/ med hans e-
 gen dyra Gørtienst förwårswat: Ett Sijdo-
 Arff/ ett Arff såsom genom **LOTT** tilfallit.
 Thet gifwer Grundspråkes grundrjka Ord
 tilkänna/ ther **JESUS** säger til sin Fader: **TU**
 uppehåller min Lott. Men hwad för
 Lott? **Menniskan** hade igenom Syndafal-
 let underkastat sig ett Lottkastande. Hon
 som tilförenne hörde allena Gudi til genom
 Skapelsen/ hörde nu tilljka Diefwulen
 til genom Olydnan. **JESUS**/ Gudz
 Son/ den andra Personen i Gudomen/ aff
 Rårleef brinnande/ tilbød sig willia återlösa
 Men-

Christo ill-
 höder all-
 Arfweligen.

Menniskan
 genom Lott
 och huru?

Menniskan/ och stilla then förtörnade **Guden.** Diefwilen appellerade til Gudz **Rättfärdigheet.** Om och then **Rättferdigheten** som hade störtat honom och hans **Anhörige/** the **Upproriske Englar** i ett ewigt **Glände/** skulle kunna öfwersee med then i lika mått to ifrån Gudz **Lydna fallne Menniskan ;** Utan thet at **Rättferdigheten** skulle kunna bestå utan **Rättferdighetenes** rättmätige tilmåle? Här stod nu alt til Gudz **Barmhertigheet.** Lotten kastades såsom / emellan **Gudz Son** och **Satan/** om then fallne **Menniskan/** hwilken henne äga skulle. I Gudz skön stod utslaget / hwart hån han wille Lotten falla låta / hwilken thera öfwertwichten behålla skulle? **Rättferdigheten** eller **Barmhertigheten.** Som then wissest ibland **Konungarna** och ärfkände: **Lotten** warder **kastat i Skåtet/** men han faller **hwart Herren will.** Till thes then nåderike **Guden /** å siddo sattiande **Rättfärdighetenes** **Strängheet/** utföll **Barmhertigheten** med sin **obtgrundeliga Förskoning.**

I

Göran

Redspråk B
10.33.

Görande thet nåde-slutet: At Menniskan
 skulle nådenes Döör öppnas/ och igenom Je-
 su fullkomlige Försoningz Offer försonas Gu-
 di/ och i thet skulle han tillika sönderkrossa
 thens Hufvud/ som Menniskan förstört och
 til en sådan Olydna bracht hade/ vtbrytande

Ex. 17: 15.

strax i the Orden: At D. winnones Säd
 skulle söndertrampa hans Hufvud.

Hvilket när thet war wärckstält i Tjidsens
 Fullbordan/ Apostelen therföre kallar μυστήριον

Coloss. 1: 26.

En Heemlighheet/ hwilken fördold
 hafwer warit ifrån Werldenes Be-
 gynnelse och aff Ewig Tijd. Therföre
 Jesus intet utan Orsaak sagt hafwer: Herren/
 Gud min Himmelste Fader uppehåller
 mig min Arfwedels Lott. Tu hafwer

then uppehållit i Begynnelsen/ tu uppehåller
 then in til Andan. Då emot Satans mor-
 diske angifwande/ nu emot alla hans skadli-
 ga Frestelser. Then samma Herren som sa-
 de i thet gamla Testamentet om Jesu för-
 wärswande Arfwedeel; **Min Hand up-**

Ps. 89: 22.

pehåller honom. Han säger nu om then
 förwärf-

förwårswade genom JESU egen Munn:
 Ingen skal ryckia them utu mine
 Hand. Min Fader som mig them
 gifwit hafwer / är större än alle / och
 ingen kan ryckia them utaff mins
 Faders Hand. Then Guden / som for-
 dom sade til then anfächtade Arfwedelen:
 Fruchta tig intet / jag är med tig /
 wijf intet aff / ty jag är tin Gud / jag
 styrcker tig / jag hielper tig ock / jag
 håller tig wid Macht genom mina
 Rättfärdighees högra Hand. Han
 fullbordar ännu them / som en litten
 Tijd lijda / stärcker / rödder och stad-
 fäcker. Här om bad David och lärde an-
 dra bidia: Behålt mitt Hierta wid
 thet ena / at jag titt Rampn fruchtar!
 Här om bad JESUS Davidz Son: Helge
 Fader / förwara genom titt Rampn
 them tu mig gifwit hafwer! At the
 blifwa ett / såsom och wij. Rätteligē sade

Johan. 10:
28/29

Jesa. 41: 10

1. Ps. 5: 10

Psalm. 86: 1

Johan. 7: 11

tå Jesus: **HERREN** uppehåller min
 Arfwedeel: En Arfwelott / som intet är
 twistachtig / hwad rätta Ågaren widkom-
 mer; Men faller lall snart i omilda Händer/
 när Gud sin Uppehållans och Wårdz-Hand
 afwänder. (y)

S. 35. Rätteligen kan ock en Chri-
 sten säga sin Christo effter. **HERRE!**
 tu uppehåller min Arfwedeel. Je-
 sum / och thet högsta förwårswade Go-
 da i Jesu / ewinnerligt Liff. In
 säger han: Jag gifwer them ewinner-
 ligt Liff. Såsom sin Förtiensts Frucht
 och Lijdandes Andamåhl. Dadan Him-
 meln och thet ewiga Liffwet oss til Deels
 twarder genom twägghanda Rätt (1)
 Såsom Christi Trolofwade Brud. (2)
 Såsom hans förlossade Bröder. Theraff
 Bernhardus sig tröstar. Jesus / säger han/
 besitter Himmelen med dubbel Rätt. (1) Så-
 som

Joh. 10: 27

[y] Quere deductum לַיָּדָא putat Leigd in notis ad לַיָּדָא ex לַיָּדָא,
 misere lites; & partic. negat. לַיָּדָא. quasi fors, vel hæreditas sorte ob-
 tenta; quæ non amplius est exposita contentionibus, sed finita lite se-
 cure possidetur. Unde etiam Græcum ἀλῆγος per transpositionem
 literarum ipsi derivatum videtur.

som Guds ewige Son och Arfwinga. (2) Sålom förwärfwad genom sin Död. På thet förra Sättet behåller han Himmelen för sig/ på thet andra tildelar han mig. (2) Så at ändoch Synden/ Werlden/ Döden/ Diefwulen och Helfwetit trachta effter på thet högsta/ at komma mig/ (kan en Christen Siäl säya) om thenna min Sällheez Arfwedeel. Så weet iag dock at **GD** min **Himmelste Fader** vppehåller mig then. **Ar** iag swag/ at stå emot **Hins Ondas glöddande Skätt.** Så weet iag at tu äst stark och tillsagt/ at tin **Krafft skal wara mechtig i the Swaga.** Jag weet at **IESUS** vppehåller thenna min Arfwedeel. Huru skulle icke Jesus vppehålla thet han sielff förwärfwat hastwer? Icke med **Silff eller Guld/ utan med sitt dyra Blod.** Sattade han ju Petrum wed **Hans Dena**

Och hela
Trefaldighe-
ten.

Ephes. 6. 16

2. Cor. 129

1. Peters 1.
18/19.

[2] Regnum caelorum duplici nobis jure obtigit. 1. quatenus Sponsae Christi. 2. quatenus fratres. Sicut idem Christus duplici obtinet jure. hereditate scilicet patris & merito passionis: Altero ipse contentus, alterum mihi donat, ex cujus dono jure illud mihi vendicans non confundar. Quae se consolatione erexit in agone constitutus & à Diabolo tentatus S. Bernardus, ut legere est in vita Ejus lib. 1. c. 13. inter Opera, pag. m. 198.

dena/när han i Otröons och Watsens diup
nedstunda wille. Jag weet at G:ds then
Hel. Anda uppehåller min Arfwedeel.
Then Andan/til hwilken iag med alla Gude-
liga Siälur låter afgå min dagelige Suckan/
med David: **Then frimodige Andan**
uppehålle mig! Then Andan om hwil-
ken wij i war 3 Troos Artikel bekänna/ at han
icke allena kallar/helgar och vplyser oss/vtan
och i Trone uppehåller in til Andan.

Psalm. 51:14.

Jesus Ord
kommit then
Sal. Fröken
ett på i hen-
nes yttersta.

S. 36. Thessa Christi egna Ord/ och alla
Christnas rätta Tröst har och thenna wälbe-
tänkte Salige Fröken rätteligen wänt i sitt
Yttersta sig til Tröst och Nytt. Hastwer ta-
git them lika som Jesus vhr Munnen. Så
at ther Jesus säger om sin dyrt förwårswade
Församling/thet säger hö om sin/ genom Je-
sum dyrt förwårswade Arfwedeel i Himelen.
Herre tu uppehåller min Arfwedeel.
Then Sal. Fröken märkte wäl/och hade lärt
af Förfarenheten/hwad för **Oradighet** är
med alt thetta timeliga Werldens Goda. Hu-
ru lättet thet är til at byggia på thet **Godz**
och **Arff** lekamlige Föräldrar förwårswa

och lämbna sina Barn. Ther them offta sä-
 går som Spinnelen/hwilken bygger och spin-
 ner med stoor Glijt och Omsorg sitt Nät och
 fångar ther vti smått Kraak / Myggar och
 Flugor / then ena effter then andra ; Men
 thet händer offta at en stoor Mumbla / Geting
 eller snorrande Fluga kommer / som flyger å-
 ter och fram genom Nätet / och rjstwer thet
 sönder. Alltså skeer thet offta at thet Föräl-
 drarna med stoor Mōda / Swett och Bekym-
 mer / Omsorg och Angzlan sammansankat
 hafwa / thet kan en starkare öfverkomma
 och them vtu Händerna sljta.

Hon wjste wäl / at then timmelige Jorde-
 rjkes Arfwedeel kunde i Batn förstunka / ge-
 nom Eld förbrännas / aff Luftwar förmin-
 skas / genom Rättegångs Processer, hwarie-
 handa Practiker och Menniskjors Illfundig-
 heter gå ifrån the rätta Arfwingar och kom-
 ma i Fremmandes Händer.

Hon wjste at Jordist Urff är materia li-
 tis, en Orsak til Eråtor / ia och emellan
 them / som effter Blodes Förtwanskap skulle
 wara the sätteste och förtroligste sin emellan /
 som Syston / Bröder och Nærskylta.

Hon wiste/ at thetta Förgångeliga offta
sammanskrapas aff the Fattigas Suckan och
Tårar; Så at när theme warder rijk/ blije
en annan fattig: När then ena har alsköns
Öfwerflöd/ måste then andra Nöd lijda; Och
går gemeenligen så til i Werlden/ at then ena
nappast något äga kan utan den andras
Skada.

Hon wiste/ at Urff ehuru stoort thet och
wara kan/ när thet skiftas ibland många/ så
blifwer thet dock ringa.

Hon wiste/ at Menniskians Hierta är of-
fornögt/ och Begärelsen at hastwa och äga
står intet at mätta/ utan har som Iglen 2.
Döttrar/ som städz ropa: **Bär hjit/ bär
hjit.**

Hon wiste/ at många äre komne om sitt
Urff och Egendom: I thet the hade förgrj-
pit sig emot sin Öfwerheet och blifwit rebel-
liste. Såsom Lucifer när han wille aff
Högfärd sättia sin Stool förhögt / foor han
ned til Helfwetis / wardt sin Himmelske
Arstvedeel otwitt / och störtat i Alfgrunden.
Andra/ genom Ohörsamheet. Swarigenom
Adam förlorade Paradiset. Andra/ genom
Otucht

Ordspråk B
30. 15.

Jesa. 14. 3.
1499.

1. Moss B.
1. 24.

Stucht: såsom then förlorade Sonen. Andra genom Leckerheet och Dryckenskap: Såsom Esau therigenom förlorade sin förstfödslo Rätt. Genom Förråderij: såsom Doeg Ziba/ Judas.

1. Moss 3.
25: 34.

Hon wiste/ at ehuru stoor Arfwedeel of här i Werldenne tilfölo/huru mycket wij ägde så måste wij dock alt i Döden atwittera och lämbna. Lämbna alt ofwan Jorden och wij sielstwa gå under Jorden. Therfore i betrachtande aff thetta hastwer thenna Salige och om sin Siäl högst söriande Fröken/ wänt sin Ögon och Händer/ Sinne och Hierta/ til thet Ewiga och oförgångeliga Arfwet/ henne och allom Gud; Barnom i Himmelen förwarat är/ förwarstwat och uppehållit aff Christo; Runnandes hon säya förtröstad i Ljfwet: **Herren uppehåller min Arfwedeel.** Nu gladesfull effter Döden/ i thet Ewiga Ljfwet: **HERREN har uppehållit min Arfwedeel!**

R

Warer

Varer förmanse

S. 37.

Förmaning
till Föräldrar

Swad Xeff
the stola
lambua the
lina.

En sann
Gudzfruch-
tan nembl.

Eph. 6: 4.

Ordspråk 3: B.
19: 14.

Psalm. 37: 3

As thetta alla rättfärdige Christelige För-
äldrar/ at i vti Edra Barns Upfostring
intet äre så mycket bekymbrade om Skoon/
som Foten. Såsom en Hedning (a) en sådan
Lufnelse brukat hafwer: Icke så mycket om
Kropsens/ som Siälens Välferd/ meer be-
kymbrade om Gudzfruchtan/ Dygd och Ar-
barheet/ än stoort Arffs sammanskrapande
och lämnande. **I** Fäder/ vpsöder edor
Barn för alt i **Zucht och Herrans**
Förmaning/ i Kundskapen om Gud och
theras Frälsare Christo Jesu. Såsom wi
höra thenna Salige Fröken så vpsostat war/
thet hon wäl altid/ men när thet måst gälde/
måst wiste. **Wäl är thet wist: Alt GUDS**
och ägodelar ärfwas af Föräldrom.
Föräldrar äro ock gemenlige så sijnade/ at the
gärna draga och spara något tilsamman åth
sina Barn. **Hwilket är lofligit/ när thet skeer**
behörligen/ redeligen och Christeligen. In
then

(a) Plutarchus de liberis educandis Comment. ex interp. Xylandri. Tom. 11. p. 4.

then som icke försörjer sig o. h. sina / han
 är argare än en Hedning. Barnen
 skola icke draga tilhopa Föräldro-
 men / utan Föräldrarna Barnomen.
 Abraham war rik och wälsignat aff Gud / och
 utdeelte sitt förwärswade Gode sinom Barnö /
 medā han lefde &c. Men ther thet förra försum-
 mas och Drättwissan med Cirugheet idkas /
 ther få Barnen Wäder til Arfwedeel.
 Eller måste låta sitt Gode androm til
 Arffs / som therpå intet arbetat
 hafwa.

1. Tim 5: 8.
 2. Cor, 12: 14

1. Moss B.
 25: 5/6.

Ordspråk B
 11: 29.
 Predikar. B.
 2: 21.

S. 38. I kunnen ju stelfwa see hwad Obe-
 stånd / Sorgfälligheet och Ängsligheet thetta
 jorderikes Arfwet hastwer med sig / och ju
 större Ymnogheet / ju större Bekymmer.
 Ther står man i tusendfall Ängslan / thet
 måtte lätteligen gå vp i Rööf / eller stunka i
 Watnet: Bortstjålas aff vthuus Tiustwar /
 eller bortsnillas aff heemgårdz otrogna Folc-
 ket: Blistwa utlånstom Siendom til Rööfz /
 eller falla inlånstom Röstwarom i Händer / aff
 egen Skuld / eller andras Drättwissa. Kom

Ther til he-
 weette aff
 thet jorde-
 stas Flych-
 tighet.

R ij

icke

1. Mosis B.
25: 31.
5. Konung.
B. 21.

Jobs B. 1. 26.

icke Esau om sin förstfödslo, Rätt aff eget För-
acht? Kom icke Naboth om sitt Fädernes
Arff/ Luff och Restwerne genom then giruge
K. Achabs Wäld/ och then Ogudachtige
Drottning Jesabels Tilskyndan? Kom ic-
ke Job om alla sina Drar och Äsnar genom
the Röstwares Infall aff rika Arabien? Om
Såar och Heerdar genom Eld/ som föll them
öfwer aff Himmelen: Om Cameler genom
the ströfwande Schaldeer: Om Huus och
Heem: Om Söner och Döttrar genom ett
starkt Stormväder/ som alt kastade öfwer
ända?

Obeständig-
heet.

S. 39. I kunnen ju märckia at alt i Werl-
den är obeständigt och otwist. Har någon
stoor Rikedom: Thet är otwist/ om han then
behålla kan. Har någon stoor Lycka: Thet
är otwist om then sig icke förändra måtte. Ar
någon i stoor Ahra och Anseende: Thet är
otwist/ om han icke ett Fall göra kan. Har
någon timmelig Frögd och Glädie: Thet
är otwist huru länge. Har en Barn: Thet
är otwist huru länge man them behålla kan.
Äre wij friske och sunde: Thet är otwist huru
länge; Torff skee innan kort kunna och wij
liggia

liggia falla i Mumm. Thet kan för Af-
 tonen wäl annars warda/ än thet
 om Morgonen war. Och alt thet
 ta steer med Hast för Gudi. Alt är
 otwist/ Döden allena är twis. Thersfore i
 Christelige Föräldrar när i siken och fahren
 efter hurn i måtte lämbna edra Barn stoort
 Arff i thetta Ljfwet/ för gäter aldrig at i söka
 för alt at göra them försäkrade om alla Chris-
 trognas Arfwelott i Himmelen. Söker al-
 tid winna Abrahams Lofford/ thet Gud ho-
 nom til ewigt Beröm/ eder til stundeligit Eff-
 terföllie lämbnat hastwer. Jag weet/
 säger Gud / at han befaller sinom
 Barnom och sino Huse efter sig/
 at the hålla HERRANS Wägar/ och
 göra hwad rätt och godt är/ på thet
 at HERREN skal låta komma öf-
 wer them alt thet han them lofwat
 hastwer.

Evrahs B.
18: 26.

1. Mose B.
18: 19.

S. 40. Aren i om then wissa Himmelen
 Arfwedeel försäkrade/ så bekymrens i om

R iii

then

Thet ewige
 Arfwet alle
 na blir öf-
 rubbat och
 ständigt.

thenna otwissa Werldenes Urftvedeel intet så
 mycket. **I** kunnen med Frögd lijd
 edra ågodelars försköfling/ när i
 weten/ at Edra K. Barn när sig
 sielfwa bättre och blifwande ågode-
 lar hafwa i Himmelen. Lätt en D.
 rättferdig/ Girig och Samtweglöds Achab
 komma; Lätt så twara edert Jordeſka Urff
 ſkulle anfåchtas aff heemlige Stemplingar;
 Förnyckias aff ſientlige Köſtware/aff Araber/
 ſhaldeer/ eller andra Blodtorſtige/ och i otill-
 dig Begärelſe fördiupade Menniſkior: Lätt
 ſå twara/ thet ſtuncka ſkulle til Haſſens Botn
 eller upgå i Rök åt Himmelen: När i weten
 alt detta intet annat twara/ ån en Hand full
 med Stofft/en Näſtwa Jord/en ſmola allenåſt
 emot hela Werlden: Ett Grand aff then ſto-
 ra ſkapade Werldenes Bygnad. Åre ån
 Hedningar/ eller Hedniſt ſinnade uti wårt
 Jordiske Urff inſallne. Så bliſwer oſ dock
 wårt Himmelſka Ewiga Urff altid oförnycht.
 Måſte i klaga: **Starcka förſambla**
 ſig emot mig/ ſå weter at Gud ånnu ſtar-
 fare.

Ebr. 10: 34.

Jobs 3. 1.
15/17.

Pſalm 58: 4.

... Måſte i ſee at thet
 ge/ ſee Gud gör at thet
 wånga Trångar när i
 Måſte i bid: Gud wa
 w Menniſkior willa
 mig/ dæliga ſtrida
 mig ådamodeliga.
 thet Tröſten i Hattar:
 wåpas tag och fruct
 Gud künna Menniſk
 thet Synden Döden D
 intet twara Edert wå
 thet Måſte dock ånt
 ning länna thet wå
 en relig Ewiga Jorden
 wånad i Himmelen. E
 wårf: thet heax
 i Edert Ewiga A

fare. Måste i see at then Ogudachtige trån-
ger/seer Gud gör eder widt Rum mitt i then
trånga Trångslen/ när i thet minst förmoda.
Måste i bidia: Gud war mig nådelig/
ty Menniskior willia nederfånckia
mig/ dageliga strijda många emot
mig hdamodeliga. Så skolen i sinna
then Trösten i Hiertat: **Uppå GUD**
hoppas jag och fruchtar mig intet:
Hwad kûna Menniskior giöra mig.
Will Synden/Döden/Diestwulen/Werlden
intet unna Eder en rolig Boning på Jorden;
The måste dock ånteligen effter lång Anfächt-
ning låmbna Eder och the Edras döda Kropp
en rolig Sömpn i Jorden/ Siälen en Ewig
Hugnad i Himmelen. Seer hwilket stån-
digt Arff: Ther **HEXREN** vppehål-
ler Eder Ewiga Arfwedeel!

Ps. 56: 2/3.

v. 12.

Warer

Barer Barnade

S. 44

Warning til
Barn at the
Innet bogga
på Jordis
Kiff

Barn/ at i intet förläten eder på
Ledra Föräldrars stora Rikedomar/
och thet ymnoga Urff/ i syns hafwa at
förtwanta/ fast mindre at i skullen vplåsas
eller Högmudas theraff/ och förachta andra.

I. Tim. 6:17.

Täncker på GUDs Förmaning: Biud
them som rijke äro/ i thenna Werld/
at the icke äro stoorfinte/ icke heller
sätta sit Hopp på the otwissa Rik-
edomar: Bli på lefwande Gud/
hwilken of all ting rijkeliga gifwer
til at nyttia. Täncker huru snart/ genom
hwariehanda Händelser/ then kan blifwa fat-
tig/ som rik är. Thet heter än i Dag:

To thet de o.
beständige.

Pauper & est subito, qui modo Cræsus erat.

Snart armast Irus blir/ den rikast Cræsus war:
Rik wara i tin Gud/ o Yngling/ aldrig spaar!

I see ju offta Exempel för Ögonen aff them/
hvars Föräldrar hafwa kunnat räknat mån-
ga tusende/ och theras Barn luktval gå man
emellan

emellan och måste smichta sina Bettar hoos andra. Förhäfwer eder icke aff eder Ungdom/ aff eder Skönheet/ aff edra prächtige Kläder/ Urff/ Godz och Rikedom; Lätt Döden komma/ han gör snart all Degeligheet/ Pracht och Öfwermod/ Wallust och Härligheet til intet. Simsons Starckheet: Absalons Skönheet: Davidz Manligheet: Salomons Wiffheet: Afaels Snällheet: Nebucadnezars Macht och Härligheet: Hwar äre the nu? Alt är i Döden försvunnit!

S. 42. Här ligger ett Ungdoms Blomster på Bären för wår Ögon/ som haer ock i sin Tidh warit wälskapat och angenehm/ klook och förnuftig/ nått i Kläder/ behagelig i Latet och Uthäfwor. Hwar är nu alt? I Döden tagit en Andä! Jag kan ey annars/ iagh måste wijsa eder/ I Ungdomsens Spel/ och på en glänckande Ögnefågnad lekande Sinnen/ huru och thenna Sal. Fröken i sitt Yttersta twämiade twid all Werldenes Fåfångia. Så at hon ibland annat med Allfwersamma Uthäfwor förbödd strängeligen/ at hennes Håär Krusas skulle. Sägande til the närwarande/ som hon trodde then Ömsorgen effter sin Död

Then Sällige
Frökens
Exempel.

lämnas/ med hotande Bpsynn: **Komm/**
och frusa mitt Hår! Hon tychte som
 ångra/ at någon sådan Säfängia war föröf-
 wat i Luffztiden; hon tychte illa wara/ at den
 skulle lämnas i Öffning ibland the Effterlef-
 wande/ och at hennes usla Kropp kunde wäl
 liggia okrusat i Jorden/ ther doch intet annat
 warder/ än **Stancf för goda Lucht/**
och ett skallot Huswud för krusat
Hår. Men sälle ären I alle som sättien e-
 dert Hopp til H Erren eders Gud: **Säll är**
then/ hwilkes Hielp Jacobs GUD
är/ hwilkens Hopp/ på HERREN
hans Gud står. Säll ären i om i
 alltid säna kunnem med thenna Sal. **Pröfen:**
HERREN är mitt Godz och min
Deel / HERREN uppehåller min
Arfwedeel. Thenna H Erren skal wissel-
 ligen blifwa med eder i Nödene/ taga eder i si-
 nom tid wiu Nödenne/ och låta eder omsider
 til Ahra komma i Himmelen.

Jesa. 3: 24.

Ps. 146: 5.

Lertens

Textens III. Deel.

S. 43.

Gudz Barnas Arff är ett **HERRANS** ett stönt och lustigt Arff.
Arff och ett **ständig** **Arff**/ som
 wij hört hafwa / thet är och ett **stönt** och
lustigt **Arff**/ som wij höra skola. **Lot-**
ten är mig fallen i thet **lustiga**/ mig Swad thet genom försås.
är en stön **Arfwedeel** tilfallen. **Så**
 säger här **Himmelens** och **Jordennes** **Arf-**
vinge **Jesus**. **Jcke** om **Himmelen**/ och
Ewigheten: **Ly** then hade han besittit med
sinom **Fader** för **Tijden**/ i **Tijden** och **effter**
Tijden/ utan om **Jorden**. **Men** om hwil
ka på **Jorden**? **Intet** om **Englar** och
Englaltjke/ i sin medskapade **Heligheet** och
Rättferdigheet beständande **Menniskior**.
Ach! **Gud** säg aff **Himmelen** vppå Ps. 113: 3. 4.
Menniskiors **Barn**/ at han måtte
see/ om thet någon förständig woro
 then **effter** **Gud** frågade : **Men** the
äre alle **affallne**/ och **allesammans** Sondare.

L ij

oduges

Iesa. 9:3.

Menniskan
Iesu heem-
fallen genom
Lott.Tillfälle aff
Canaans Be-
deelning.Josua. 13/14/
15/ 16/17.5. Moss. 31.
32. 9.

dugelige/ thet är ingen som gode
 gör/ia icke een. Stan om Syndare.
 Om them säger han/ frögandes/ såsom
 man glad är/ när man vilstiffar
 Byte. Lotten är mig fallen i thet
 lustiga/ mig är een skön Arfwedeck
 tilfallen. I ti Grundspråket lyda Ordern
 egentligen: Måle Snöret eller Stången
 har mig slagit til ett särdeles lustigt och ljuflig
 git Land/ och är altså thet mig tilfallna Arf-
 wet ock mähta skönt. Bruktandes förtäch-
 ta Ordformer/ som see vppå then förr omrör-
 de Lottkastning/ then vñle Menniskan/ för
 Synnen skull wardt underkastat/ tagande til-
 fälle aff Canans Landz Bideelning emellan:
 Gudz Folk/ the 12 Israels Slächter/ som sked-
 de först med Stång och Snöre/ effter Släch-
 ternes Taal/ sedan kastades Lott/ hwilket
 synke aff thet vtmätta Landet hwario Stam-
 Slächt tilkomma skulle til Arff och Egitt.
 Hwilket under thetas Fursta Josua skedde och
 aff hans Book til lasandes är. Theraff sä-
 ger Moses: **HERRANS LOTT ÄR HANS
 FOLK**

14. Men hem i Gud
 bestände som i alt
 Menniskan fallan
 mig om sinars Lott
 mig hemne till allen
 mig som skedde effter
 14. Men hem i Gud
 bestände som i alt
 Menniskan fallan
 mig om sinars Lott
 mig hemne till allen
 mig som skedde effter

Folk: Jacob är Snöre til hans
ARF. Såsom ännu alt ifrån then Tiden
 i wälordnade Regementen Landet icke allenast
 har sina twissa afmålda Gränzor/ utan och är
 aff Lantmätare Konst utmätt i Furstendö-
 men/ Grefskaper/ Friherre-Säten/ Härskas-
 per/ Slots-Län/ Städernas Agor/ Byars Råå
 och Rödor/ hwilka sedan ärftwas aff Barn och
 Effterkommande/ och delas emellan flere med
 Stång och Snöre. Huru Gud haftwer satt
 hwario Folke sitt Landamåre/ therom talar
Moses: När then Högste utskiffte
 Folcken och utströdde Menniskors
 Barn: Då satte han Landamåre
 til Folcken. Om Lottkastning åter Sa-
 lomom: Lotten skillar Träto/ och stil-
 ler emellan Mächtige.

Wära Tj-
 ders löfliche
 Bruuk.

1. Moss. 31.
 32: 9.

Ordspråk 18.
 18: 18.

S. 44. Men såsom i sådan Deelning och
 Lottkastande/ som i alt annat then misnöjde
 Menniskian sällan finner sitt fulla Nöye; Tycker
 altid ens annars Lott större och bättre wara/
 än then henne tilfallen är; kunde ju then Deel-
 ning som skedde effter Gudz egen Befallning.

Misnöye ge-
 ment i Jor-
 dist Deel-
 ning.

Josua 17:14

Menniskians
oförnögdas
Sinne.Ordspråk: B.
30: 25.

v. 46.

en twara oflandrat. Therefore talade Josephs Barn til Josua och sade: Hwi hafwer tu icke gifwit mig meer än een Lott och ett Snöre aff Arfwedelesnom/ och tag är dock ett mycket Folk/ såsom Herren hafwer wälsignat mig. Ly Menniskian mäter intet sitt Nöye innom Torstighetenes Gränsof utan effter Begärelsen/ som inga Gränsof hafwer. Ju meer hon får/ ju meer hon begärer; såsom en Wattuschtig: ju meer han dricker/ ju meer törstar han; och såsom Igelen snarare spricker/ än han vppehåller aff Blod sugandet. Så är och Menniskians misnögdas Sinne/ ther i Igelens tvenne Döttrar jempt roopa: Bår hjit/ bår hjit. Hoo är högt vpsatt til Ahra/ then icke sträfwer ångsligen effter högre vpsättiga/ och förtryter at andra äro högre? Hoo är rijk/ som icke wil twarda rikare/ och misunnar andra/ som meer äga! ic. Thetta är hungrande i Öfwerflöd: sällan nögd twara med sin Deek: Sällan höres ibland Menniskior: Thet är nog!

S. 45. Ly

S. 45. Ty är thet så mycket underligare/
 at then menniskian Iesus wille ware nögd
 med sitt Snöre/sin Lott/sin Deel/thet syndige
 Menniskio Slächtet; icke nögd allena/vran
 och Lustig aff Nöye/ ty säger han: **LÖT-**
ten är mig fallen i thet lustiga. O
 hwilket underligt Nöye! Ett Nöye/ aldrig
 funnit i Menniskiors Misnöye!

underligt af
 Iesus för-
 nögd war
 med Menni-
 skian.

S. 46. O älskelige Iesu förundra intet af
 jag en ibland the swage undersamma Men-
 niskior/ undrande dierffs fråga/ med hwad
 Fog tu kalla kan thet förödda/ lustigt; Thet
 fuult och hysligt war/ skönt och behageligt?
 Skulle Menniskian wara tin Lust/ som är
 Rygg och ond/ then thet Drattsär-
 dighetena dricker såsom Wain. Skul-
 le then wara skön/ på hwilken ifrån Fo-
 tebiället vp til Huswudet är intet
 heelt vppå: Stan Säär/Swulnat
 och Etterböld? Och likwäl säger tin
 helige Munn: **MJN Lust är med Men-**
niskiors Barn. Säger: Tu äst med
 allona degelig min Kåra/ och ingen
 Fläck

Suru hon
 sondefull fun-
 de skön wara.

Jobs B. 15: 16

Jesa. 1: 6.

Ordspråk B.
 8: 31.

Höga Wis-
 san. 4: 70.

Gläcka är på dig. Säger lijkwel: Lot-
 ten är mig fallen på dig syndige
 Siäl/mig i dig/thet lustiga. Huru!
 ästu nu then/ som ett ogudachtigt Wä-
 sende behagar? Emot tin Natur/ emot
 titt ofehlbare Ord/som sagt hafwer: **THE**
 ther ond är/ han blifwer icke för-
 tia/ alla Ogerningzmän hatar tu.
 Men titt undertwifande Ord/ O **IESU**/ lärer
 mig/ at Menniskian/ som aff sig stelff är stygg
 och leed/ är aff dig stelff skön och ljuflig/ tu äls-
 skar then tu stelff har gjort behagelig. Then
 tu utklädt hafwer med Salighete-
 nes Kläder/ och dragit oppå henne
 Rättferdighetenes Körtel/ såsom
 en Brud hofwerar i sin Skrud. Be-
 hagelig icke i egna/ utan i lånta Kläder. Så-
 ledes äro arme och elände Syndare/ the Bot-
 ferdigemenar iag/ **IESU** Lust/ **IESU** sköna Arf-
 wedeel! Adam med alla Gudz Bodz Öfwer-
 trädare: Abraham med alla Afgudiska:
 Loth med alla Blodzskännare: David med
 alla Hoorkarlar/Mördare och Öfwerdådige:
 Manasses

Ps. 5: 4/5.

Wit **IESU**
 behagelig.

Jesa 62: 10.

a. Mofis B.

3:6.

Cap. 12: 1.

Cap. 19: 33.

Manasses med alla Afgudadyrkare/Blodtor-
 stige/Trullkarlar/Förförare: Maria Mag-
 dalena/ then store och med 7 Dieflar besatte
 Synderstän/ med alla Syndarinnor: Pe-
 trus med alla MeenEdare/och Jesu namns
 Förnekare: Paulus med alla Jesu och Ev-
 angelii hefftige Förfölliare.

2. Sam. 8.
 11: 15.
 Cap. 24: 2.
 2. Konung.
 B. 21: 16 v. 12
 2. Chrönl. 3
 23: 1. seq.
 Luc. 8: 2.
 Matth. 26: 70
 Ap. Bern. 9.
 x seq.

S. 47. Öfwer thessa och alla andra i Syn-
 den fallna/och åter genom en alftwarsam Ån-
 ger och Bättring vprättade/ och förmedelst
 hans dyra Förtienst til Nåden vptagne store
 Syndare/ frögdar sig hierteligen Jesus/ at
 han them til sin Lott bekommit haftwer. Så
 som och Glädie warder i Himmelen
 Öfwer en Syndare/ som sig bättrar.
 Loftwandes han therföre Gud sin Himmelske
 Fader och säyande: Lotten är mig fal-
 len i thet Lustiga. Och Hiertans Tröst
 för alla änslige Hiertan! Ut wij Wederstyg-
 gelige aff Synnden/äre täckelige aff Nåden: O-
 behagelige för Menniskior/behagelige för Je-
 su: här i Werlden aff Alder/Bekymmer/ Kors
 Mootgång / Anfächtning/ Siukdom och
 Kranckheter ic. wahn/kapelige/och luktwäl för

Jesu Frögd
 Öfwer Syn-
 dare.

Luc. 15: 10

M

twär

twår Gud i Himmelen / en degelig / wål utsmyc-
kiad och prächtig Brud / näst wår Siäl-
Brudgumme Christo Jesu / som dock säger:
Lotten är mig fallen i thet Lustiga!

Thet Chri-
stus säger om
Menniskan /
thet säger hon
om Christo.

S. 48. Thessa Jesu Orden äro en Chri-
sten Siäl icke mindre til timmelig Tröst / än
til ewig Nytt. In thet Christus säger om
en Christen / kan åter en Christen säna om
Christo. Lotten är mig fallen i thet
Lustiga / mig är ock en skön Arfwe-
deel tilfallen. (b) Jesus / som är mig til
Deels och Arfwedeel worden / är ju then Al-
drabeligste / Liusligste / Degeligste / med
the täckelige Läpparna / utwald i
bland måna tusend. Och huru skön är
then Underköne Jesus! Then Andelige
Bruden kan nappast finna på så sköne Orde-
Sågor / at hon aspånsla kan sin Himmels-Brud-
gumes Jesu Sågring / ther om hon sig dock i hö-
ga Wifone högst bemödar. Hwad är liusli-
gare.

Dan. 9: 24.
Psal. 45. 3.
Höga Wifan
5. 10.

Jesus: skön.
Predik. B. II.
7.

(b) In finne wi i Grundspråket 78. Det. Mig är också tilfallen en
skön Arfweedel. Så mig en Menniska allena / som Christo en Gud
och Menniska tillika. Christus sunnit i mig / tag wt Christo.

gare för vår Ögon än Solen? **JESUS** är
Kätisfärdighetenes Sool. Hvilken
 them vpgår / som hans Namn fruchta.
 Hwad är härligare än Himmelen? **JESUS**
 är alla Himblars Behärskare. Hwad är
 ädlare och prächtigare än Konungar och Fur-
 star? **JESUS** är **Konung öfwer alla Ko-**
nungar och Herre öfwer alla HER-
KAR. Hwad är härligare än Gudz härli-
 ga Sken? **JESUS** är **Gudz Härlighees**
Sken. Skön war **JESUS** til sin **Gudom** /
 hwars Loff blifwer ewinnerliga. Skön til
 sin **MÄNDDOM** / ty then war förknippat
 med **GUD** och deelade aff Gudz Skönheet.
 Skön til sitt **LEFWEKNE** / vti hwilket
 aldrig något Straffwärdigt finnas kunde.
 Skön til sin **Munn** / för hwilken ingen
Menniska så talat hade. Predikan-
 de them **Eländom** / förbindande the
 förkrossade **Hiertan** / predikande the
 fångne **Förlofning** / och them **Bund-**
nom öppning. Skön til sin **ögon** /

Malach. 4.2.
Eyr. B. 43-4

Matt. 28.18.

Predikare B.
10. 17.

Oppenb. B.
17. 14.

Psalm. 50.2.

Ebreer. 1. 3.

Til sin Wä-
relse
Naturer
leder
Gerningar 2c

Joh. 8. 46.

Joh. 7. 46.
Jesa. 61.1.

M ij

som

Luc 22. 61.
Psalm. 113. 6
Matth. 8. 3.

som såg med sin Nådes Ögon til then fallne Petrum/ och än seer vppå thet nedrige i Himmelen och på Jordenne. Stöne wore hans Händer/ them han vträchte oc helade Krancka och bräckelige. Stöne wore hans Fötter: Ther med han wandrade omkring/ gidrandes wäl och hielpandes allom/ som besatte wore med Dieflar. Mon han tå icke med rått ta föra then Titel: Then Aldradege-
ligste. (c)

Apostl. Gern.
10. 38.

Mat. 3. 17.
För Gud och
en Himmels.
långtande
Siäl.

S. 49. Hwilken är skön i sig sielff/ skön för sinom Fader/ som sade: thessa är min K. Son/ i hwilkom jag hafwer ett godt Behag. Skön för hwar och en Gudfruchtig Himmelslångtande Siäl. Hwilken när hon har inslutit Jesum vti sitt Hierta/ håller sig til honom/ hoppas på honom/troor på honom

[c] Circa hanc Spiritus Sancti expressionem, nihil nos moratur vana Scholasticorum altercatio, qua quidam pro Christi deformitate, alii pro ejusdem incomparabili pugnarunt pulchritudine. Quorum utriusque opinionem integro libro: De forma Christi dum viveret in terris, refutare conatur Gallicæ nationis Theologus, Franciscus Vavassor, pro ordinaria Christi forma, & aliis communi pugnant. Carpz. cit. loc. p. 724. seqq.

nom/ och igenom Trona är ett med sin Jesu.
 Då kan hon förgata thet til rygga
 är/ och allena sträckta sin Ögon til thet
 framman til är; Skattande alla Jor-
 derijkes Arff och Egendom för Tract /
 allena hon kan winna Jesum. Säg-
 jande med gladt Hierta och prissande Munn:
 Yotten är mig fallen i thet Lustiga/
 i Jesu min Frälsare, mig är en skön Arf-
 wedeel tilsallen/ i Guds och Jesu Christi
 Rike; som är thet ewiga Lijffsens Arfwedeel.

Phil. 3. 14.

v. 8.

s. 50. Här blifwer först thet lustiga / thet
 sköna / thet oförnöyande Arfwet. Här i Werl-
 den hugnar sig mången aff stort Arff/ som han
 hafwer at wänta. Men thet geer sällan Nö-
 je/ hwarken förn man thet får/ eller seen man
 thet sådt hafwer. För/ är man i stadig oför-
 nögd trångtan/ til at ju för/ ju heller komma
 ther til/ Tijden blifwer lång/ ther räknas Åhr/
 Månader/ Dagar/ Stunder. Man tohr
 önska them Döden/ som hafwa gifwit sig Lif-
 wet. Blijr Släch och Närskyltas Mörda-
 re i Sinnet/ om icke i Gerningen. Andock

thet rätta
Arfwet.

Allt fördest
oförnöyande
för man
thet får.

M iij

Arg

Allena Gudz
Barnas Arff
är

1. Förnö-
jande.

Oppenb. B.
7. 16.

Psalm. 17. 15.

Argheten har ock i thet senare funnit Exempel;
Ther mången genom hemlige Prachtiker för-
kortat them Ljfwet/hwaras goda man hoppa-
des årswa. För en litten Ögnefågnad afhän-
dande androm thet timmeliga/ men sig thet
Ewiga Ljfwes Arfwedeel! (d) Seen minskas
icke/ utan meer wärer misnöyet/när man in-
tet alt allena bekommer/ utan måste see andra
Med arfwingar dela med sig/ som förorsakar
sneda Ögon/ Arfwound/ Ruff/ Missförstånd/
Tråtor/ offta Hugg/ Slag/ Mord. Allena
Gudz Barnas ewiga Arfwedeel är **SOX
NOYMOE** / skön och lustig. Ther skal
ingen misunna then andra: Ty alla skola
hafwa lika Förnöyelse. Ingen Tråta wara:
ty ingen har klaga öfwer orätt. Ingen
Trångtan effter något thet större är: effter
wij tå funit hafwa thet Största i Gud och Je-
su. Therfore säger Gudz Anda: **UT THE
SALTIGE skola intet meer hungra och
torsta. Hwar med David instämmer: Jag
will mått warda/ när jag opwaf-
nar**

(d) Unde apud exteros malitia invenit poudre de la succession, homini-
bus, ne dicam Christianis foedum, nefandum: Candori septentriona-
lium insvetum, inauditumque. O utinam nunquam audiat! !

var effter titt Beläte. Thet är: All
Begärelse skal tå vphöra; All Misnöye stad-
na i thet sälla förnöyande Himmelsnöyet.

s. 51. Här blir thet Sköna Arfwedel! ^{2. Skönt}
Hwad är sköna Huus/prächtige Pallas/sto-
ra Säternen och Arfwedelsgårdar/ mächtige
Riken och Härskaper/ som är swas aff Föräl-
drom/ Slächt och Anförtwantom; Emot then
Byggning aff Guds bygd/ the ^{2. Cor. 5. 1.}
Huus icke med Händer gjorda/ the
Ewigga äro i Himmelen. Emoot the
Hemman i Himmelen os tilär swas; The ^{1. 2.}
säkra Herrans Gårdar. Emoot thet ^{Ps. 84. 2/ 3.}
Riket/ som blifwer ewinnerliga öfwer
Gudz vtförade. Ther blir en skön Arf-
wedeel/ effter han os tilfaller i Himme- ^{Job. 3. 23}
LEN. Utom Himmelen/ hwad Skönheet
är til finnandes för Menniskior effter Döden?
I Grastven för Kroppen: Intet annat än
mörker/ Ormar och Mattar! För Siälen:
Ängest och Qual/ Pijn och Marteer i
Helstvetis aldrig vifläckelig Låga! Aff

Rau-

Qdly Betat
i thet jenare funnit Frem
nem hemlige Pracht
et hvars goda man
lyften Dgucfågud
et himmeliga/ men
fwedeel (d) Seen
äter misnöyet/ när
mmer/ utan måste
ela med sig/ som för
und/ Raff/ Misfört
g/ Slaa/ Mord. All
viga Arfwedel är
ön och lustig. Ther
en andra: Ty alla
else. Ingen Trätan
a öfwer orätt. In
dagot thet större är:
het Största i Gud och
Gudz Andä: All
tet meer hungra
David instämmer:
da/ när jag opt
ia in venit postea de la successu, hom
um, nefandum: Candori leprosa
O unquam nunquam audatur!

Ephes 2:3.

Psalm. 51. 7.

Joh. 3. 6.

Rom. 8. 7.

1. Cor. 13. 10.

Oppenb. B.

21. 8.

Romar. 2. 9.

1. Cor. 2. 3.

Col. 1. 12/13.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Eph. 2. 3.

Naturen äre twij Bredenes Barn ;
 Aflade och födde i Synden ; Född=
 de aff Kött. Och twij wete : Att Kött=
 ligt Sinne är en Fiendskap emoot
 Gud : Kött och Blod kan intet ärf=
 wa Gudz Rijke ; Stanthes Deel är i
 Then Sidn som brinner med Eld
 och Swafwel. Effter Gerningen
 och wårt dageliga Förehållande / hwad är
 wår Lödn och Arfwedeel annat än Bedröf=
 welse och ångest öfwer hwar och en
 Menniskios Siäl som illa gör? Seer
 Menniskiors Barn / hwilken usell Arfwedeel
 öf tillkommer effter Förtiensten! Men WÅL.
 signat ware Gud wårs Herres Je=
 suChristi Fader / som öf har beqwå=
 ma gjort / til at deelachtige wara i
 the Heligas Arfwedeel i Huset! Hwil=
 ken öf ottagit hafwer ifrån Mörck=
 sens Wälligheet och hafwer försatt
 öf wri sias älskelige Sons Rijke / i
 then

thēn degeliga Himmelen. Skön
 är thēn Arfwedeel/ ty han blir Ande-
 lig/ meer förnöyande Siälen/än Kroppen.
 Siälen / som är en Ande / och når tā eff-
 ter ett Jordiskt Fångelse i Kroppen/Andarnas
 rätta Hemwist i Himmelen. Siälen strax
 i Döden/ Kroppen sedan i thēn allmänna all-
 kötz Opståndelsen. SKÖN effter the
 Rättferdige ther skijna skola som
 Solen: Som Eldzlåga: Såsom Stjer-
 nor i Ewigket. Skön/emedan thet är thet
 oförgångelige/obesmittade/ otwan-
 skelige Arfwet/ hwilket i Himmelen
 förwarat är til Eder.

Mat. 13. 43.
 Wijsbetenes
 B. 3. 7.
 Dan. 12. 3.
 I. Petr. 1. 48

s. 52. Thenna Arfwedeel/ så skön han är/
 så lustig blir han ock. Thersföre här bäg-
 genämpnas: Skön och lustig. Lustig;
 Effter han faller i thet lustiga: I the lu-
 stiga Himmelske Boningar: I thet
 lustiga Wäsendet på Gudz högra
 Hand: I Fadrens Huus. Lustig
 aff Gudz salige Åskodande: Ty wij skola

3. Lustigt.

Psal. 84. 20

Psal. 16. 11.

Johan. 14. 20

N

få see

och Trygghet. In ther skola the bo
 i Fridz Husom/ vti trygga Bonin-
 gan och skön Kolligheet. Lustig aff
 then öfwerstwinneliga Härligheet/ som tå på
 Gudz Barn vppenbaras skal; Som skal war-
 da Ewig och öfwer alla Mätto wich-
 tig. Lustig/ aff then osäneliga Frögd/
 som tu blifwa skal/ beständiga Lijf/ ewiga
 Sällheet. Lijfwet må wara så långt thet
 kan här i Werlden/ så är doch ändan änteli-
 gen Döden. Och ju längre man lefwer/ ju
 ledznare man blifwer at lefwa. Och thet
 meer är: Werlden syns warda så trång; Tij-
 den så swår; Angest och Wedermöda så ge-
 nomtrångiande/ at mången blir gammal för
 än Åhren komma/ och ledes wid lefwa/ när
 han syns wara nyttigast at lefwa. Fråga
 Gråhåröta/ the i Werlden wäl öfwade och
 pröfwade: Aff Plågor betungade: Aff
 Angest behåstade: Aff Tårar måttade: Aff
 Alder och Åhr til Jorden lutande/ hwad the-
 ras dagelige Långtan är? Hwad galler then
 skal wara lijf wid Pauli Trångtan: **JAG**

Jesa. 32.18

2. Cor. 4.17.

Rij åstun-

Phil. 1. 23.

åstundar Killias hådan och wara
när Christo/hwilket och mycket bät-
tre wore. Fråga the Yngre/hwilkom
thetta Lestwandet fordom allenast en Leef war/
och är nu en plågsam Borda wordet. Ther
Kroppen förtidigt beswärar Siälens
och then Jordesta Boningen förtun-
gar sinnet / som mycket täncker.

Wissbetenes
B. 9. 15.

Jobs B. 7. 16

Jobs Röst: Jag begärar intet meer
lestwa. Fråga the **OTOLJGE**; The
som goda Dagar haft haftwa / them mist / i
Kors och Unfächtning råkat / och än aff Nöd
och Glände trängde och klåmbde äro? Hwad
gäller tu skalt få höra Jobs Stolighees Wis-
sa med rinnande Ögon och gwidande Munn
offta stungas? Wil tå icke mitt forta
Liff haftwa en ånda? Och låta aff
mig / at jag något ljetet måtte we-
derqwäckas? Hwad är Sällheet i Werl-
den? Idell Osällheet. Hwad är Frögd och
Lust? Förmångd med idell Olust. Ther Da-
gen skiffar med oss Moln och Solsteen / Sorg
och

Jobs. B. 10.

20.

och Glädie! Är och någon Lust/ then man
Lust kalla kan/ så är then som ett luttet fiun/
som snart bortflyger och försvinner i Lustten:
Ett sachtat susande Väder/ som först anblå-
sande/luttet kyler/ men strax i Angest-Storm
vtblåser: En Droppa som läskier/ men släc-
ker intet Anfächtningss Hettan.

S. 53. Allena i thenna/ aff Jesu förwärf-
wade/ och på oss alla i sinom Tjid vppenbaran-
de/ Himmelske Urstvedeel/ skal warda en Säll-
heet/ vtan all Osällheet/ en Hugnad vtan O-
hugnad/ ett Nöye vtan Misnöye. Ther skal
warda ett Luff vtan Död / ett Umgänge v-
tan Förtreet / en Refnad vtan Ledzma. Ther
skal warda en Frögd vtan Sorg/ en Lust vtan
Olust/ en Glädie vtan Öpnehäll/ vtan åter-
vända. Ty sluter och David thenna 16
Psalmen med thessa Orden: Tu kungör
mig HERRE Vägen til Tijfwet/ för
tig är Glädie tilfyllest och lustigt wä-
sende på Gudz höggra Hand ewinner-
liga. O sköne/ O lustige/ O i alla Ewig-
heet Ewig förnöyande Urstvedeel!

Tröster Eder här aff/
 I Christne i gemeen.

S. 54.

Tröst för
 alla i gemeen

Ps. 46. 7/6.

Jer. 18. 7/8.

Her J ären intet utan Tröst lämbnade
 aff GUD i thenna Tröstlösa Werlden!
 Moste Edra Ögon see/ edra Öron höra/ huru
 Hedningar och Turckar äro infallne i HER
 KUNGS RIKS/ i Gudz Kyrcia och Försam-
 lig: Hörer Gudz Tröst: Hedningarna
 moste förtwifla/ och Konungarijken
 falla: Jorden måste förgås/ då han sig
 höra låter. Gud är när them ther
 inne/ therföre skal han wäl blifwa.
 Moste Edra Ögon see/ edra Öron höra Ko-
 nungarijkens/ Länders och Städens förhär-
 jande/ brännande och ödeläggjande! Hörer
 Gudz Tröst: Hasteliga talar jag emot
 ett Folk och Rijke/ at jag thet utro-
 ta/ förhåria och förderfwa will,
 Men om thet umwänder sig ifrån
 sinne Ondsko / then jag emot ta-
 lar

lar/så skal iag och låta mig ångra
 thet Onnda/ som iag tänckte göra
 them. Sucker derhos alltid: Gud Ze-
 baoth wänt tig dock/stoda neder aff ps. 80. 15/17
 Himmelen/och see ther til och skrasset/
 at på thet brännande och rijswande
 må en ånda warda: **HERR** Gud
 Zebaoth tröst oss/lätt titt Ansichte v. 20.
 lysa så warda wij hulpne. Moste
 edra Ögon see edra egna Ågodelars Skånande
 och Sköflande? Hörer Gud; Tröst: **WAKA**
 Gudelig/och låta sig nöya/är **Win-** 1. Tim. 6: 6/7
 ning nog! Ly wij hafwa intet fört
 in i Werldena/therföre är thet klart/
 at wij icke heller kunna något föra
 här ut. Tröster eder at eder Arfwedeel är
 dock alltid oförnyct i Himmelen. Moste edra
 Ögon see them Ögudachtigom oförskylt wäl-
 gå/ öfwer deras egen och andras förwäntan
 vpstiga/med Åhran påbördas/så at the nap-
 past kunna then draga. The äro icke i **DLN**
 ka som andra Menniskior / och
 warda

Ps. 73: 5/12.

warda icke såsom andra Mennt-
stor plågade. Åro Lyckosamme i Werl-
den och warda rijke/ theras Huus och Sami-
lie florerar i Wälgång; Theras Söner och
Döttrar upfödas i Lust och Förnöyelse;
Ingen Skada/ingen Dlycka/ingen

Ps. 144: 2/14

Klagan hörs i theras Huus; Och synnas
i Döden lämbna mycket aff thetta Jorderikes
Arff sinom Barnom. Hör Gudz Tröst i
Flere Rum aff Davidz Psaltare. Gack med
David inuti Gudz Helgedom/ och märk
uppå all Tings Ånda. David hade ock i sin
Tijd sedt Ogudachtige/ the ther hade

Ps. 37: 35/36.

fast wälluge varit/ och haft mycket at
säna/och utbredt sig/ i Macht och Mynd-
dighheet/ i Godz och Rikedom/ i Ståltheet
och Öfwermod; Och grönstades såsom
ett Lagerbärträa/ thet man måtte troo
aldrig baart warda. Men huru länge? Då
man gick ther fram om/ sij/ så
war (märk noga Oleswande Siäl)
han borta; Jag frågade effter ho-
nom

nom/tå wardt han ingenstädes fun-
 nen. Intet i sin förra Gunst/ förra Wär-
 de/ förra Wälde/ Ord och Mod. Utan bor-
 ta och affides från förra Beställning/ förra
 Förtroende/ eller och aldeles borta från the
 Lestwande/ och lagd til the Döda. **HAR-**
MAS/therfore/ icke öfwer them/ hwil-
 kom all Ting effter theas Willia
 Lyckosamliga framgå. **Harmas**
 icke öfwer the Dnda/ och war icke
 wilst öfwer the Dgerningsmän.
 Ty såsom Gråas warda the snart
 afbuggne / och såsom gröna örter
 skola the förwisna. Äro the Dnda/
 så äro the wäl mångom til Plåga til en Tid/
 men deras egen Dferd föllier them effter. Ä-
 ro the **GDD** och Gud; Gåstwor wärdige/
 thet then Allwisse Hierte-Kansakaren allena
 döma skal och icke Menniskior! Hwi wilt tu
 tig understå Afwundas. Gör ju likwel Gud
 i sin ting som han wil/ tig och tin Harm förb-
 tan. **Han gör Fattigan/ han gör**

v. 1/2/7.

I. Sam. 13.
2, 7/8.

D

och

ock Rijkän: Han förnedrar och vpa
 höder: Han vpreser offra then Torf-
 tige vtu Stoffet/ och vphäfwer
 then Fattiga vtu Träcken/ at han
 skal sättia honom ibland Förstar/
 och låtan årswa åhrones Stool. Her-
 rans Wälsianade skola dock årswa
 Landet: Men hans förbannade
 warda vtrotade. Thersöre lätt altid
 wara titt Vpsät i Hiertat/ titt Ordaståd i
 Munnen/ titt Andamål i alla Gerningar:
 Bliff from och halt tig rätt/ ty slij-
 kom skal thet på sidstone wälgå, oc the
 skola ock änteligen årswa thet Ewiga Arfwet!
 I Barn i Synnerheet.

S. 55.

31. Tröst för
 Barn
 Fattig-Mans
 I Fattig-Mans Barn/ som äre föd-
 de til Werlden i Fattigdom och Armod; lefwen
 i Werlden i Trångmähl och Bekymmer; gå
 vppå Jorden/ och äga icke sselfwa en Foot aff
 Jorden; äta icke edra/ utan andras Bettar/
 som meer än offra warda Eder til Lärars
 Bröd.

Bröd. Hastwen J med Zelaphehadz Döt-
 trar ingen Arfwedeel ibland edra Bröder:
 Hastwen J med Leviterna ingen Arfwedeel
 ibland Edert Folk. Troor säkert att
 Herren Israels Gud är eder Arfwe-
 DEEL! Ach sälle warden J/ när Lotten en
 gång Eder tillfaller i thet Lustiga/ när Eder
 then sköneste Arfwedeel tillfaller i JEsu för-
 wärswade Kåke! Hwilken blir beständig/
 när alt Jordisk återwänder. Tåncker dock
 effter/ hwad har then Kåke/Mächtige och aff
 thenna Werldenes Goda nog besittande/i
 Döden meer än någre hoopslagne Bräder/
 och sammantwiclat Linnetyg/ som tilförenne
 är vptwärt aff Jordenne/ och måste sedan med
 wår Kropp åter multna i Jorden. **MARK**
 äre wij komne ifrån wårt Moders-
 Lijff/nafne fara wij bortigen/ som
 wij komne äre/ och taga intet med oss
 af alt wårt Arbete/ när wij bortfara.
 Seer alles Eder Ingång til Ljstwet är lika:
 Alles Eder Utgång aff Ljstwet lika! Olika
 Arfwedeel hastwen J vti Ljstwet: Olika få J
 effter thetta Ljstwet! **D ij S. 55**

4. Mos. B.

27.1.

Josu. B. 17.3

Cap. 18. 7.

Cap. 13. 33.

Jobs B. 1. 21

Predikar. B.

5: 14.

Rike-Mans
Barn

§. 56. **I Rike Mans Barn:** Som
til mycket Godt födde äro; Födde til at ärf-
wa Edra Föräldrars dyrt förvärfwade Åhres-
namn/ Godz och Egendom. Skulle så-
dant Hopp til hwilket ifödde äro/med Tjiden
Eder undgå: Antingen genom Krig och the
omildas Röstwande/ genom Eld och Wattu-
nöd/ genom edra egnas Förwällande/ Försum-
melse/ Förwärfande/ eller hwarjehanda O-
lyckans oblyda åseende och Tjidersnas stunde-
liga Omwärlingar. Så täncker at intet
är nytt under Solenne/ thet ock icke är
stedt i the förra Tjider/ som för oss
wärt hafwa. Täncker at intet bestän-
digt och trygt är å Jorden. Täncker effter
om icke Förnäme Mans Barn/ Konunga
Barn äftwen/ som til stoort Arff/ hela Länder
och Riken födde warit/ offta hafwa måst see
andra i Håndren! Täncker på **DRESUREN**
til all Obeständigheet/ och plågsamma Dro/
som intet annat är/ än **SYNDEN**. Tän-
cker på **ANDAMÅSLET**/ och Gudz afseende/
som är: At I icke måga warda **SLOR-**
sute eller sättis **EDERT** Hopp på the o-
wissa

Predikar. 3
129/10

1. Tim. 6. 7.

wissa Rikedomar / på edra Föräldrars
 ynnige Godz / på eder snart tilfallande Af-
 swedeel / utan på lefwande Gud. **At I**
gören wäl / wäl emoot GUD : at i ho-
 nom aff Hiertat tiena / wörda / dyrka. **We-**
tandes / at Gudachtigheten är nyttig
til all Ting / och hafwer Löfste om
thetta Lifwet och thet tilkommande.
Wäl emot Eder KONUNG och Öfwer-
heet : at i med honom redeligen mena / troligen
 tiena / hörsamligen lyda / skyldigst äbra ic-
 wetandes / **At ingen öfwerheet är v-**
tan aff Gudi / och then öfwerheet som
är / han är skickat aff Gudi. Ther-
förre hoo sig sätter emoot öfwerheten :
Han sätter sig emoot Gud ; Skickel-
se : Men the som sätta sig ther emoot
the skola få en Doom öfwer sig.
Wäl Emoot Eder Rådernesland :
 at i thes bästa önska / begiära / sökia. wetandes /
 at thet är thet för hwilket adelt-sinnat Folk

Cap. 4: 81

Rom. 13: 2

2. Maccab.
B. 14: 18.

Jerem. 22. 27

Eph. 6. 2.

Psal. 133. 1.

Epr. B. 7. 22

Pf. 41: 2/ 3.

Lijff och Lefwerne manligen wåga:
Och ther man hålft är / och aff Hiertat
gärna igen wore / när man en Tijd thet
umbära moste. **Wäl** emot Edra R. För-
äldrar / at i them med Barnslig Wördnad til-
handa gå / vpwachta / hedra / i Krankheet och
Älderdom sköta. **Betandes / at thet är**
thet första Bodet / som Löffte med
sig hafwer. **Wäl** emot Edra Syston:
at i them med all Broderlig Liusligheet be-
möta / älska / handhafwa. **Betandes / HILKIL**
godt och liusligt thet är / at Bröder
boo endrächteliga tilsammans. **Wäl**
emot Edra Underhafwande: at i them
nähra / beskydda / befodra. **Betandes / At**
en trogen Trädal och willig Arbe-
tare skal man icke hålla illa. **Wäl**
emot then **LORSTIGE** och Nödlidande:
At i them en mild Hand altijd tilräckia /
understödia / hielpa. **Betandes / at then**
säll är / som låter sig wårda om then
Fattiga: Honom skal Herren hiel-
pa /

på i then onda Tijden: HERren skal
 bewara honom/ och hålla honom i
 Lijfwe/ och låta honom gå wäl på
 Jordenne/ och icke gifwa honom ut
 hans Ftenders willia. Wäl emoot
 alla i GEMEN: At i dhem godt göra/
 ingen oförrätt tilfoga/ all tilfogat ändra och
 afhielpa/ på theß Uphoffsmån tilbörlikenijf-
 ra. Wetandes/ at wij plichtige äre: **U-**
Åka wår Nästa / såsom ofz sielf-
wan. Wäl emoot Eder sielfwa: At
 I Dygden högst efftersträfwa/ priffa/ beröm-
 ma/ i eder Christelige Troo och dagelige Lef-
 werne see låta. Wetandes/ när thenna
 Rycker äro rijteliga när eder/ så lå-
 ta the eder icke finnas fåfånga eller
 utan Frucht i wåres HERres JESU
 Christt Kundskap/ och ther på fölliande
 Gudz Barnas rika Urswedeel i Himmelen.
 Således kunnen I förtröstade såna i all Rycko-
 nes Anfächtning.

3. Mosse 19: 18.

Mat. 22. 39.

2. Pet. 1: 29.

Som

O Gud tu äst ännu så rijk/
 Som tu hafwet varit ewinnerlig:
 Mitt Hopp står alt til tigg
 Lätt min Siäl alltid rikta sig/
 Så hafwer iag nog Ewinnerlig!
 Och med Ahrens tiltagande aff egen Sörfa-
 renheet Gudz Löfftes Sanning stadfästa med
 David: Jag hafwer ung varit och
 är gammal worden/och hafwer ännu
 aldrig sedt then rättferdiga för-
 låten/eller hans Säd effter Bröd gå.
 I Döden emoot Döden trotza och säya:
 Kötwa the of ick/
 Wärt Godz/ Liff också/
 Hafwe sig thet bort/
 The winna icke stort/
 Gudz Riske wij wäl behålle!
 Effter Döden/i Ewigheet med thenna Sal-
 ge Fröken: Lotten är mig fallen i thet
 Lustiga/mig är en skön Arfwedeel
 tilfallen!

I Föräldrar slutligen.

S. 57.

I Föräldrar/ hwars Hierta iag treet mäst
 sätat wara aff Sorg och Angslan öfwer e-
 dra Käreste Barns oförmodelige Fränfalle.
 I Christe

3. Tröst
för Föräl-
drar

I Christelige Föräldrar/ som alla Christnas
 salige Hopp hafwen/ och lefwen dock emellan
 Hoppet och fruchtan i thenna osalige Werl-
 den. I Högförnähme Föräldrar/ som wid
 thetta sorglige Tilfället här hierteligen söria
 ett edert Käreste Barn/ en Dygdälstande
 Dotter. Til Eder wänder iag mig slutligen
 med Guds och Jesu Tröst aff hans heliga
 Ord. Jag weet/ I skullen håller hafwa öns-
 skat/ at effter Natursens Ordning/ Edert K.
 Barn mått hafwa följt Eder/ och icke I thet
 til Grafwen. Jag weet/ at i Hiertans Sorg
 och Ängslan warda många Hiertans Tanc-
 kar vppenbarade. Ther täncker ett Faders
 och Moders Hierta: Hwad gagnar hafwa
 fädt en ädell Gåstwa utaff Gud/ när han then
 så hastigt igentager? Hugnar wäl i Wis-
 wandet/ förlustar med åtniutandet / men sär-
 rar i Återtagandet! Thet täncker: Thet
 hafwer iag med then eller then Synden för-
 skylat / at iag intet wård war behålla mitt
 Käreste Barn. Thet täncker: Hoo weet/ om
 mitt Barn har fädt then Skötzel som sig
 bort i Siukdomen / torff skee thet är meer
 dödt aff Wahnskötzel / än thet skulle hafwa

¶

warit

theras äf-
 llige Tancas

warit Gudz Willia. Thet täncker önskande:
 Ach gåstwe Gud! Döden hade borttryckt nå-
 gon aff the andra mina Barn/ som intet så
 artige äre/ intet så behagelige/ mig intet så få-
 re och hårdt om Hiertat ic. Men hoo ären I?
 Som i Edert Sinne dierstwas tråta med Gud/
 intet kan ett Ting som gjort är rättelig
 säga til sin Mestare: Hwad gör tu? Är
 tu Gud en H Erre öfwer Ljstvet och Döden.

Romar. 9. 20

En Rättferdig Gud/ som aldrig än gjorde
 någon Drätt/ en heller görande warder.

Psal. 119. 137.

Han är GUD/ och gör alt wäl i sinom Tijd.

Psal. 25. 8.

Matt. 19. 17.

Psal. 115. 3.

Alzmechtig/ at han kan göra hwad
 han wil. Wiß/ At han rijfeliga för-

Ephes. 3. 20.

må öfwer alt thet wij tänckia eller begriipa
 kunna. Offra tänckia Föräldrar: At the
 willia öfwerlestwa stoor Ahra aff wälartade

Jesa. 55. 8.

Barn. Men mina Tanckar äro ic-
 ke edra Tanckar/ säger H Erren. För-
 äldrar mena ett längre Barnens Ljstf hade
 kunnat föra them til mera Glädie. Men then
 Allwetande weet/ at ett längre Ljstf/ hade/ torff
 skee/ fört Föräldromen til/ för Glädie och
 Hug-

Gudz der
smoot

Hugnad/Sorg och Bedröfwelse. En ond ^{Bliffhetenes}
 Exempel förfdra och förderfwa e=
 nom thet goda/ och then onda Be=
 gärelsen förwänder snart ett ofkyl=
 digt Hierta. Jag är säker/när Shri=
 stelig efftertänkiande Föräldrar/ betrakta
 the osäkra Tyder i hwilka wij lefwa/ och
 the osäkrare/som än synas willia tilstunda/
 så måtte the heller wara glada/ at the ras
 Käre Barn äro komne til Roo/ än the the
 öfwer sig gräma och omåtteligen föria skul=
 le; Stadnande i sådant Slut med Petro/
 hwilken skal hafwa sagt om sin Dotter
 Petronella/ när hon död war/ och han frå=
 gades/ om han henne intet hielpa och up=
 wäckia wille/ som han andra giordt hade?
 swarade han: Præstat ei sic esse. (e) Thet är
 henne fast bättre/at hon så blifwer.
 Hwad är här i Werlden at lefwa effter? Annat
 än Nöd och Glände/ Siukdomar och Plå=
 gor/ Kors och Anfächtning/ Olycka och

P ii

Moot.

[e] Zwing. Vol. 8. lib. 5. fol. 2179. ex Volater. lib. 1. Anthrop. Petro-
 nillæ hujus mentionem faciunt. Baron. ad Ann. Christ. 64. pag. m.
 733. Et ex eo Epitomator Ejus Spondanus. Epit. part. 1. p. m. 153.
 ubi dubitatur, fidene an nativitate fuerit Petri filia.

Predikar. B.
2. 12.

Enr. B. 40:1

Wisshetenes
Book. 5. 1.

Stola wisa sig
solige.
1. Thessalon.
4. 13.

Mootgång / som alla öfwergår / Ung som
Gammal / Adell som Sadell / Fattig som
Rik! När man wänder sig och seer til / så är
it alt Fåfängelighet och Jammer
och intet annat under Solenne. Hoo
är nu en rättänkt Fader och Moder / som icke
unnar sitt Käre Barn / thet bättre är? Bättre
Koo / bättre Hugnad / bättre Frögd under Jor-
den / i Himmelen! Ther Kroppen är kom-
men til Jorden then alles wår Moder är:
Siälen uytagen til Guld / ther intet Döds-
qwal kommer wid henne.

S. 58. Fatter therfore Edra Siälar med
Tolamod / och sörier Edra Döda / icke
så som the andre / the intet Hopp haf-
wa. The hafwa til Ufventhys uhrsächt til
långre Sorg / som intet wetta aff thet Ewiga
Lustwet: Som intet hafwa then Förtröstning
och troo / at Döden är en gång / aff thenna U-
sellheten / til thet bättre är. Men os som thet
weta / os som thet troo / os som thet lära och
läras höra; Wil thet intet anstå / at wij för-
mycket qwallia os och söria öfwer the framled-
na

na Döda. På thet/ at icke thet/ som elliest
 räknas för en Christelig Plicht och kärlig U-
 tancka/warder förwändt til Last och Efftertal.
 Emedan alt förmycken Sorg hoos en Chri-
 sten öfwer the Döda/ gifwer thet Anseendet/
 som woro thet Wahnhopp och Miströstan
 om Bpståndelsen/ thet ewiga Ljfwet/ Säll-
 heten och Saligheten. Hörer hwad then wäl-
 betänckte Fadren Doct. Luther sade/när hans
 R. Dotter Magdalena död war; Jag är
 (Sade han) glad i Andanom/men mycket bedröf-
 wat effter Röttet. Röttet wil intet här an;
 At stillias åth/ trycker hårdt! En
 underlig Ting är/ tweta at the äre i Frjd/ och
 them wäl är/ och dock thet öfwer wara bedröf-
 wat. Uch tu ljuflige Lenichen/ tu skal åter
 bpså/ och liusa som en Stierna/ iasom So-
 len. (f) Beängstar eder Synden/ then i bil-
 ligt fruchten sådant hastwa förtient/ och för-
 orsakat Gud at taga igen/ thet han gifwit
 hastwer/ och ohugna med thet/han tilförenna
 hugnadt. Så är thet intet utan/ at thet är
 ett Gud; Wärd/ at Barnen från Föräldrar

aff D. Lu-
 thers Exem-
 pel.

Desat till
 Barns öds)

P iij na

(f) Lutheri Tischreden von Kranckheiten und leiblichen Tode. c. 424.
 fol. 532. 2.

2. Sam 12:14

2. Sam 12:14

Jobs B. 1. 2/
18/ 19.

Ps. 119:71

na hastigt ryckias / antingen til **STRAF** för
 begångne Synder / som David hände / til
 hwilken Gud lätt såna: **Effter** tu hafwer
 med thetta åhrendet kommet **HER-**
rans Fiender til at förhåda / skal
 then Sonen sig födder är / **Döden**
DÖD. Eller til Tolamodz och Beständig-
 heez **WISDOMS** i Gudzfruchtan / såsom Job
 wedersfors / hwilkom i en Dag 7 Söner och 3
 Döttrar hastigt fränrycktes. Är thet nu
 skedt til Eder Christelige Beständigheez och
 Tolamodz pröfwande / så vptager thet toligt /
 såsom utaff Herrens Hand / hwilken bäst weet /
 hwad oss bäst tienar. Han weet / at wårt syn-
 diga Kött i Wälgången vplåses / vffwes och
 Kättias / men i Mootgången späkes / hålles i
 Engelen och driffwes från Jordeste til Him-
 melste Landar. **Therfore** vthbrister i then-
 na och all annan Anfächtning med David:
Thet är mig lufft **HERRE** / at tu
 mig späkt hafwer / at jag må lara
 tina Rätter! Är thet ett **Syndenes**
STRAF / så är in billigt at J dragen thet så
 mycket toligare / som i thet förskyllat hafwa.

En

Thet kan lätteligen skee/ at Föräldrar för-
 synda sig på sina egna Barn; Antingen med
 Ochristeligt Haat i Hiertat/ med otidig För-
 bannelser aff Munnen/ eller med alt för stoor
 Kärlek/ som gör ett kært Barn til en Affgud/
 thet man meer älskar än Gud/ förderstwar i
 Sielstwåld/ och förorsakar thes timmeliga
 Förderff och ewiga Undergång. Thersfore
 när Gud seer/ at the intet äro Föräldromen
 gode och nyttige Barn/ så äro the honom go-
 da Englar/ och skyndar förthen skull them
 vhr Föräldrarnas Åsynn.

§. 59. Hwad willia I plåga Eder ångsli-
 gen med the Landar/ at Edert K. Barn skul-
 le genom någon Wårdzlöshheet och Wahn-
 sköttfel warit skyndat til Döden? Är ju in-
 tet försummat aff thet som til Siälens och
 Kroppsens Sköttfel och Wåltressnad krassdes?
 Hastwen I ju som Christelige Föräldrar med
 innerliga Bøner befalt Edert franska och un-
 der Korset länge arbetande Barn i Gudz
 Wåld/ och then yppersta Läkiaren Iesu i
 Händer; Swilkens Allmacht förmår/ när
 hans Allwåjsheet behagar/ läkia til Luff och
 Siäl

Fåfänge
 Landars
 Föreläggning

Gial! Hwad kan en dödelig Menniskia
meer göra? Moste hon icke lämbna Gud
vtgängen/ och låta sig nöya huru han thet
gör. Wille ock någon önska at förwärla the
Lestwande i the Döda/ sina mindre R. Barn/
som återlestwa/gärna gifwa för sitt Kärsta dö-
da. Så wore thet meer en dårachtig Men-
niskio Swagheet/ än en Christelig Hørsam-
heet emot sin Skapare. Skulle wij under-
stå oss gifwa Gud/ thet wij hata? Skulle wij
intet unna Gud/ thet oss sielstwa kårt är. Ju
kärare Ting/ ju kosteligare Gåstwa!

Med åbsteil-
lig föllande
Tröst.

Wisshetenes
B. 4. 14. 7. 11.

§. 60. Tröster Eder förthen skull at Eder
Kärste Dotter/ har ock warit Gudikär/ ther-
före hafwer han hastat med henne
vtu thetta onda Lestwernet. Then
Kättfärdige om han än bittijda
dödr/ så är han dock i Roligheet.
Han warder borttagen ifrån Lijf-
wet ibland Syndare/ och warder
borttryckt/ at Onstan icke skal för-
wända hans Förstånd/ eller falsk
Lära bedraga hans Gial.

Tröster

Tröster och gläder Eder/ at Eder Kär-
 älskelige Dotter skildes så Christeligen/ så sa-
 ligt/ så wälbetänckt ifrån thenna Jämmerda-
 len/ i en fast Troo och Förtröstan på Gud och
 sin Frälsare Jesum/ så at hon meer tröstade
 the i Sorgen Effterlefwande/ än hon syntes
 theas Tröst behöfwa; förachtade all Jordest
 Hugswalelse/ och allena trängtade effter JE-
 su fullkomlige tröstande. Så at iag kan säkert
 säya/ mig ännu ey sedt hafwa någon i then
 Alder/ och the Wilkor/ förnögdare skillas i-
 från thenna Werlden. Önskande iag: **MJN**
Stäl döo med the Rättfärdigas
Döo/ och min ände warde/ såsom
thesses ände!

4. Mosse B.
23:10.

Tröster Eder/ at Eder Käre Dotter nu
 sitter i then Glädiefulla Himmel och gör
 Spott och Spee aff thenna stöjksfulla Jor-
 den/säyande:

*Inveni portum, spes & fortuna valete,
 Nil mihi vobiscum; Ludite nunc alios.*

Jag funnit har en säker Sampn
 I Jesu egen Frögde: Sampn!
 Faar wäl Hopp/ Werld/ med all tin Häär!
 Litt Spee och Speel iag ey meer är!

D.

Tröster

Tröster och gläder Eder/ at I ären försäkra-
 de/ thet Edert R. Barn/ är nu Gudz Barn;
 som ännu til ett Jordiskt valet Eder tilropar
 och försäkrar: At **LOTEN** är henne nu
SALLEN i thet lustiga/ henne är nu **EN**
Skön Arfwedeel tilfallen. En lustig
 Arfwedeel/ then hon utan Arfwundzmän/
 Misgynnare och Förtreet besitter: En stor
 Arfwedeel/ i then stora Himmelen: En **Skön**
 Arfwedeel/ i then obeskriweligä Härligheet:
 En förudnyande Arfwedeel/ i hwilken wi
 såsom Christi Bröder/ hans Medarfwingar
 äro/ then ther intet warder förringat genom
 Brödernas Myckenheet: Intet trängare
 genom Medarfwingarnas stora Antaal. Vi-
 tan then är/ och blifwer så wijd och stor för
 många/ som för fåå: så rijk och ymnig för
 hwarjom och enom i Synnerheet/ som för al-
 la i gemeen. (g) Then Salige Arfwedeel/
 hwilken then Salige Fröken i Lifs-
 wet/ och all sin Kroppz Plåga högst efftertränga-
 tade/

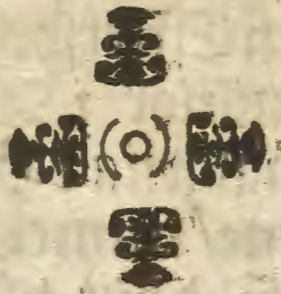
[g] Hæreditas, in qua Christi (fratres) cohæredes sumus, non minui-
 tur multitudine filiorum: Non fit angustior numerositate cohære-
 dum. Sed tanta est multis, quanta est paucis: Tanta singulis, quan-
 ta omnibus. Augustin, de vera innocencia, Tom. XI, cap. 198.

tade/ suckande offta: Ach min Gud/hwi drö-
 jer tu så länge! Huru länge skal jag Psalm. 131. 3.
 söra i min Siäl och ångslas i mitt
 Hierta dageliga? Min Siäl törstar Psalm. 42. 3.
 effter GUD/ effter then lefwande
 Gud: När skal jag ther til komma/
 at jag måtte see Gudz Ansichte?
 Kroppsens Swagheet kunde intet betaga
 henne Hoppet; En Döden then ewiga Arfwes-
 deels Besittning. Hastwer än Döden beröf-
 wat henne hennes timmeliga Luff / hennes
 timmeliga Ahra/ hennes Käreste Föräldrar/
 kusliga Syskon/ behagelige Anförwanter!
 En! så hastwer han henne dock intet kunnat be-
 röfwa hennes Luff/hennes Ahra/hennes Här-
 ligheet/ then ewig är/ utan fast meera fördt
 henne til lefwandes Gudz Stad/ thet Hebr. 12. 22.
 himmelska Jerusalem/ och til then
 otaliga Engla-skaran: Til the först-
 föddas Församling: Til Gud som
 alla dömer: Til the fullkomliga
 Rättfärdigas Andar: Til Nyia

Testamentens Medlare Jesum ic.
 Ther hon sina Hiertålskelige/ och i thenna
 Werldennes Glände qwarlämnade/ förwän-
 ter/ och förmodeligen en gång finnandes och e-
 twigt behållandes warder i en osänelig Frögd
 och Glädie. Misunner henne dock icke then-
 na Ewiga Himmelska Glädien! Hon är före-
 sänd/ thet lärer intet wara så många Åhr förn
 i komma effter/ och henne finna i samma osä-
 nelig Frögd och Glädie! Låter Diefwulen al-
 drig få then Hugnaden/ at I skullen knorran-
 de blifwa emoot Eder Gud/ ehwad ock Eder
 här i Werldenne måtte öfwerkomma. Tän-
 ker på Jesu Ord: **Hwilken som älskar**
Son eller Dotter meer än mig/ han
är mig icke wärd. Misunner henne
 icke then Frögd/ then wij alla en gång tänckia
 åtuinta/ effter then wij i all wår Wedermöda
 stundeligen länata: At wij måtte få blifwa
 och ju förr/ ju heller glädias tilsamman i Gudz
 och Jesu Christi Rike/ ther Glädie är
 tilfyllt och lustigt wäsende på Gudz
 Högra Hand Ewinnerliga! Ther
 Rachel

Mat. 10: 37.

Rachel intet meer skal begråta sitt
 Barn: Ther Gråtoröst och Klago- Jerem. 31:15
 röst intet meer skal hörd warda: Jes. 65:19/20
 Ther icke meer skola wara Barn/
 som icke räcka til theras Dagar:
 Utan alla fullkomlige uti Christi full- Ephes. 4:13
 bordiga ålders mått. Ther all hug- 2. Cor. 1:3
 swalelles Gud/ skal förwandla the
 Bedröfwades ångest i Glädie/ och trö- Jerem. 15:20
 sta them/ och frögda them effter the-
 ras Bedröfwelse: Ther the med Glä- Psalms. 126:5
 die skola upståra/ som här med Tår-
 rar sådt hafwa. Ther wi skola Glä-
 dias och hugnas tillsammans Ewinnerliga i
 Gud; Barnas ewigt förnöyande /
 Stöna/ lustiga/ himmelska/ oför-
 gängeliga Arfwelott !!!



PERSONALIA.

A wij stundeligen böra betänckia wår Dödsdag/ wår Dödstijma/ det lærer oss både then H. Skriff/ så wål som sielswe Förfarenheten. Gudz Domar äro intet Menniskio Domar; Then ene blifwer til en hög Alder förwarat/ fast tusende yppenbara Farligheter honom offta med Döden kringwårfft och anfächtat hafwa; Then andra ryckes bort vthi sin blomstrande Ungdom/ då wij på then samma grunda wår bästa Förhoppning/ fast ingen Ofärd för Ögonen synes. Så flychtigt och ostadigt är Menniskians Liff! Så förmörckat kan en klar och lius Dag/ ända och sluta sig! Wij hafwe här vppå ett ögonsteenkigt Exempel vthi then Högwälborne/ numehr hoos Gud Salige Fröken/ Fröken BRIGITTA STENBOCK, aff hwilken des Högt-Elskelige/ i Sorgen effterlemnade Hög-Wälborne K: Föräldrar/ nu hade förwånt en synnerlig Tröst i thetas Alderdom. Men sij then Allwisse Guden har täckts hasta med henne ifrån thenne Bile och bedröfwelige Werlden/ ändaat Dagen för än Afftonen syntes wara kommen / så at hon snarligen är fullkommen worden. Thenne Höge och Förnåme Gudz Försambling wille förden skull så myckit heller låta beweka sig til ett kort Tolamod/at höra och merckia denne Högwälborne Sal. Frökens Förnåme Härkombst/dygdiqe Leswerne och Salige Affstedh/ såsom wij förmedelst des Efftersyn kunne lära at leswa Christeligen bland Menniskior i Werlden/ och sedan glädias Ewigligen bland Englarna i Himmelen!

Then Hög Wälborne/ numehr Sahl. Fröken BRIGITTA STENBOCK är född hjit til Werlden vthi Malmö år

inö/Åhr 1660 den i Februarij aff tvenne Greflige och lustre Familier här i Rijket/ som är å Fäderne-sidan STENBOCKER, och å Möderne. DE LA GARDIER.

FÄDERNE.

Hennes HERR FADER/ är then Högwålborne Herre/ Herz Gustaff Otto Gustafsson Stenbock, Grefwe til Bogesund; Friherre til Gronebeck och Öresteen; Herre til Torpa/ Kolkå/ Kjuda/ Hestebholm/ Wapnö/ Wågeholm/ Kögle/ Monstrup och Morup. Kongl. May:z Råd och Öfwerste Ammiral. Lagman öfwer Wester Norlanden/ Lappmarken/ Jemteland och Herredalen/ så och Academiæ Carolinæ Cankler.

Then Sal. Frökens FUR FADER/ war then Högwålborne Herre/ Herz Gustaff Erichson Stenbock, Friherre til Gronebeck och Öresteen; Herre til Torpa och Leena; Sveriges Riktes Råd och Gouverneur i Westergjötland; Hwars Hustru war then Högwålborne Grefwinna och Fru/ Fru Beata Margreta Brahe, Bohren Grefwedotter aff Wåsingborg/ Friherrinna til Gronebeck och Öresteen.

Then Sal. Frökens FUR FADER FADER/ war then Högwålborne Herre/ Herz Erich Gustafsson Stenbock, Friherre til Gronebeck och Öresteen/ Herre til Torpa och Leena/ Sveriges Riktes Råd och Seltherre; Hwars Hustru war then Högwålbor-

wälborne Grefwinna och Fru/ Fru Magdalena Scure, boren Grefwedotter til Stegeholm och Westertwijk/ Fröherrinna til Gronebeck och Dresteen.

Then Salige Frökens **FAR MODERS FADER**/ war then Högwälborne Grefwe och Herre/ Herz Erich Brahe, Grefwe til Wüßingborg; Sweriges Rikes Råd och Öfwer Ståthållare på Stockholms Slott och Konung Sigismundi Marskalk. Hwars Huusfru war then Durchleuchtige/ Högborne Furstinna och Fru/ Fru Elisabeth/ bohren Hertiginna til Brunstwijk och Lüneburg/ Grefwinna til Wüßingborg.

Then Sal. Frökens **FAR FADERS FADER FADER**/ war then Högwälborne Herre/ Herz Gustaff Oluffson Stenbock, Fröherr til Torpa/ Sweriges Rikes Råd/ Feltherre och Gouverneur öfwer Westergötland/ Drottning Catharinae Herz Fader. Hwars Huusfru war den Högwälborne Fru/ Fru Brigitta Lenonhustoud/ Fröherrinna til Torpa/ Drottning Margretæ Syster.

Then Sal. Frökens **FAR FADERS MOR FADER**/ war then Högwälborne Grefwe och Herre/ Herz Svante Scure, Grefwe til Stegeholm och Westertwijk/ Riddare Sweriges Rikes Råd. Hwars Huusfru war then Högwälborne Grefwinna och

och Fru/ Fru Mæreta Leyonhustwud/ Grestwinna til Stegeholm och Westertwijk.

Then Sal. Frökens **FUR MODERS FADER FADER**/ war then Högwålborne Grestwe och Herre/ Herz Peder Brahe, Grestwe til Wijsingborg/ Sweriges Rådes Råd och Drohet. Swars Huusfru war den Högwålborne Grestwinna och Fru/ Fru Beata Gustafsdotter Stenbock, Boren Friherredotter til Torpa/ Grestwinna til Wijsingborg/ Drottning Catharina Syster.

Then Sal. Frökens **FUR MODERS MODER FADER**/ war then Durchleuchtige Högborne Furste och Herre / Herz Otto den yngre/ Hertug til Brunswijk och Lüneburg aff den Harburgiske Linie. Swars Huusfru war then Durchleuchtige Högborne Furstinna och Fru/ Fru Margreta boren Grestwinna aff Schwarzenburg/ Hertuginna til Brunswijk och Lüneburg.

MODERNE.

Then Sal. Högwålborne Frökens **FUR MODER** är then Högwålborne Grestwinna och Fru/ Fru Christina Catharina De La Gardie, Bohren Grestwedotter aff Läckö/ Grestwinna til Bogesund/ Friherrinna til Gronebeck och Dresteen/ Fru til Torpa/Kol-

pa/Kolka/Rjnda/Heslebyholm/Harg/Wapnö/Wä-
geholm/Rögle/Monstrup och Morup.

Then Sal. Frökens **MOR FADER** / war
then Högwålborne Grefwe och Herre / Herz Jacob
De La Gardie, Grefwe til Läckö/Friherre til Eekhol-
men/Herre til Kolka/Rjnda/Hapsahl/Daghöö och
Kunsa/Riddare/Sweriges Rikets Råd/RikzMarst/
General Feltherre/ President i Krijgz Collegio, och Lag-
man öfwer Upland. Hwars Hwusfru war den
Högwålborne Fru/Fru Ebba Brahe, bohren Grefwe
dotter aff Wjisingborg/ Grefwinna til Läckö/Fri-
herrinna til Eekholmen/ Fru til Kolka/Rjnda/Hap-
sahl/Daghöö/Kunsa/Tullegarn och Arnö.

Then Sal. Frökens **MOR FADER**
FADER / war then Högwålborne Herre/ Herz Pon-
tus De La Gardie, Friherre til Eekholmen/ Herre til
Kunsa/Kolka/Tulleholm och Lämpesjöholm/ Rid-
dare/Sweriges Rikets Råd och Feltherre / så och
Gouverneur i Ketwel/ och öfwer Förstendömmet Est-
land. Hwars Hwusfru war den Högwålborne Fru/
Fru Sophia Johansdotter til Tulleholm och Kunsa.

Then Sal. Frökens **MOR MODERS**
FADER / war then Högwålborne Herre/ Herz Ma-
gnus Brahe, Grefwe til Wjisingborg / Sweriges
Rikets Råd och Rikzdroket. Hwars Hwusfru war
den

den Högwålborne Fru/ Fru Brita Leyonhufwud/ bo-
ren Grefwedotter aff Kaseborg.

Then Sal. Frökens **MOR FADER**
SUN FADER war then Högwålborne Herre /
Herz Jacob De La Gardie, Herre til Rosolle. Hwars
Husfru war then Högwålborne Fru/ Fru Cathari-
na Bringeri, Herz Bringers de sainte Colombe, Her-
res til Loupiac Dotter.

Then Sal. Frökens **MOR FADER**
MOR MODER / war den Högwålborne Fru/
Fru Karin Hansdotter Gyllenhielm / Herz Hans
Glaefons Dotter til Wiik / som hade til Husfru/ Fru
Ingebor Lott / Herz Hans Nilsons til Biurum / Swe-
riges Rikes Råd / Dotter.

Then Sal. Frökens **MOR FADER**
SUN FADER FADER / war den Högwålbor-
ne Herre / Herz Equilies De La Gardie til Rosolle.
Hwars Husfru war Fru Jaquette De Belle Garde
aff en illustre och Förnåhm Familie i Frankrike.

Then Sal. Frökens **MOR MODER**
SUN FADER war then Högwålborne Herre / Hr.
Pehr Brahe, den Äldre / Grefwe til Wisingborg /
Früherre til Rydboholm / Sweriges Rikes Råd och
Rikz Droget. Hwars Husfru war den Högwål-
borne Fru/ Fru Beata Stenbock, Herz Gustaff Nilsons

Frühherres til Torpa/ Sveriges Rikets Råd/ och
Rikets Marfks Dotter.

Then Sahl. Frökens **MODR MODERS
MODR FADER**/ war then Högwålborne Herre/
Herz Sten Lenonhufwud/ Grefwe til Kaseborg/ Swe-
riges Rikets Råd. Hwars Hwusfru war then Hög-
wålborne Fru/ Fru Ebba Lilliehöök/ Grefwinna til
Kaseborg/ Herz Måns Bryntesons Sveriges Rik-
kets Råd och Rikets Canslers Dotter.

Then Sahl. Frökens **MODR MODERS
FAR FADERS FADER**/ war den Högwålbor-
ne Herre/ Herz Jochim Brahe til Rydboholm/ Swe-
riges Råd och Riddare. Hwars Hwusfru war then
Högwålborne Fru/ Fru Margreta Wale, Sal. Hög-
lofl. i Aminnelse Konung Gustafs den Förstes Sam-
Syster.

Uff thesse vhrigamble/ Ridderlige och namnkunnige
Slächter/ såsom then Sal. Fröken har haft sin Naturlige
Bprimnelse och Härkombst/ så hafwa och thes Högwålborne
K. Föräldear strax effter then förste Födzen burit thenne
theras Uuge K. Dotter fram för Herranom / och förmedelst
det Hel. Döpelens Sacrament, låtit inympa vthi then reena
Christelige Ryrckians Samfund/ at hon i Längden kunde
rätthligen tjäna then lefwande Guden; Dragit jämwähl se-
dan all then Försorg och Ahoga om dess Adelige Bptuchtelse
i alle Stycker/ som aff en Faderlig Omwårdnat kunde fodras
och åstundas. Men beshunnerligen hållit henne/ effter som
Ahren

Ahren wille tillåta/ således til Gudz sanna Kännedom och
 alle Gudachtigheet. Öffningar/at hon öfwer all Ting af Hier-
 tat hafwer älskat sin Herre och Gud. Wist sig aff honom
 hafwa haft både Siäl och Lijff/ Wälsignelse och Wälstånd.
 Therefore aldrig hängt sitt Sinne til the Jordiske Ting/ ehuru
 the ock för henne blomstrade; aldrig låtit sig aff Wälgångz
 Medhäll så intaga/ at hon icke ju med större Utträ såg til thet
 Ewige och Oförgängelige; Ty thet war hennes högste Pryd-
 nad/ vthan någon Försummelse/ at prynda Gudz huus med
 ett Andächtigt Hierta/ höra Ordet med en flitig Achtsam-
 heet/ giömma thet i en reen Siäl/ råtta sitt Leswerne thereff-
 ter med Ständachtigheet/ och styrckia sin Troo med Sacra-
 menternes gudelige Bruuk. Sådän thenne Sal. Högräl-
 borne Fröfens ofskrymtade Gudfruchtigheet/ kom henne/
 wid Andalychten aldrabäst til pass/ som alla tā närwarande
 Personer nogsampt wetta at bewittna/ ty vthi hela sin Siuk-
 dom war hon full med en innerlig Tröst och Wederqweckelse/
 vti sidste anträngiande Smärtan/ med ett oförändrat Hopp
 och ett nogsampt Sinne at wara sin Frälsare Jesu vthi Dö-
 den fölgachtig/ bekymrandes sig intet at förlåta Werlden/
 effter hon wiste sig född wara/ at hon een gång döo måste/
 fruchtandes intet för Döden/ effter hon säker war sig så döo/
 at hon ewinnerligen lesiwa skulle.

Så oförnekligen nu Gudzfruchtan är en Kiälla och
 Moder til all lekammelig Lycka och Sällheet i Werlden; Så
 ögonsteenkigen har man och sedt vti thenne Högrälborne
 Fröfen ett särdeles rart Naturel, ett mognare Förstånd/ än
 hennes Alder kunde medgifwa/ ett stickligare Comportemen-
 te och Sedugheet/ än någon aff hennes lijkar kunde remoi-
 gnera? Och lijka som ingen hög Person kan stija något hög-

re/ med mindre han sig förödmjukar; Så har thenne Högwälborne Sal. Fröken aldrast först bewijst sig så lydlig och hörsam emoot sine Högtållskelige K. Föräldrar/ at man med største Förundran har förmärckt/ hwad för een lycksalig Naturens Strijd war emellan Föräldrarna/ och Dottern; I thet Föräldrarna med Kärlek och Ynnest; Dottern med Wyrduad och Hörsamheet/ inbördes wille förekomma och öfwerwinna hwar andra. Ther Fader och Moder älskte en så ljuflig och önskelig Dotter/ som i sin Luffztijd med Willia aldrig förtörnade them. Ther Dottern respecterade Naturen och thet Blod/ aff hwilket hon hade sin Ingång i Werlden/ och under hwilken Bröst hon legat hade. Thet trycker nu så mycket mehr the esserlätne högtbedröfwade Föräldrarnas Hierta/ såsom the så offta i Werlden hafwa hugnat sig med ett önskeligt och lycksaligt Umgänge aff en så kär/ och en så god Dotter; Hwilken betygade högste Omförg för alt thet/ hwar med thes gamle Her: Faders gråa Håar kunde glädias och länge uppehållas i Werlden; och hwar med thes Kär Elskelige Fru Moders Siäl och Sinne kunde sig allestädes sågna och förnöya. Gud som således! har bedröfwat them/ han wille och hugswala them tigen/ och gifwa them Tröst aff Högden!

Emoot sine K. Syskon war then Högwälborne Sal. Fröken ljuflig i Orden/ kärlig i Gärningarna/ vprichtig i Umgänget; Älskte them såsom sin egen Siäl/ och önskte theas Wälgång fram för sin egen; Men ju härigare Tilböneligheet/ ju kortare Luffztijd! The finna sig nu så Sorgbundne öfwer thenne theas K. Systers alt förtidige Fräntfall/ at bittere Tårar äre thet ringaste Tecknet til thenne theas hiertelige Bedröfwelse. Doct kunna the wedder gweckia sig
med

med then osäneliga Trösten/ at hennes Stäl är i Himnelen/
och hennes Been grönstas reda i Grafwen! Med sine An-
förwanter/ Wänner och Fränder omgicks thenne Hög-
wälborne Sal. Fröken med en sådan Modestie, Dygd och
Höfligheet/ at hon wunn alles theras goda Hiertelag/ och aff
them mycket älskat och i högsta måtta estimerat bleff. Ja
hon betedde sig med en sådan Mildheet emoot hwar Man/ än
ock then aldraringeste / at hwar och en med Prijs och wörd-
nat behåller hennes loffwärdige Minnelse vthi en oförgiäte-
lig Veneration. Hwilket enkannerligen skeer aff alle thenne
Högwälborne Sal. Frökens Hög Elskelige K. Föräl-
drars Tienare och Betiente/ så listen som stoor/ hwilka öfwer
thetta Dödsfallet så mycket weemodeligare klaga/ såsom the
nu sakna thenna Sal. Högwälborne Frökens blidrijke
Ynnest/ och then som alltid unte och befordrade theras bästa.
Hon beslijtade sig at blifwa älskat aff the Fromme/ och listet
achtade the Argas Haat? Hon talte aldrig illa om andra/
aldrig berömbde sig sielff/ önslandes fast heller at hafwa
mycket/ som hon sielff intet såg/ än at andre skulle see vthi hen-
ne mehr än hon hade? I störste Sällskapet winlade hon sig
at wara allena hoos sig sielff/ i störste ensamheten at wara i
Sällskap med Gud? Hon hatade äfwen så mycket at giöra
något onyttigt/ som at giöra intet; Giörandes ialtid then
slutningen/ om iag må dö i Dag/ så wil iag intet leswa til
Morgon; Ahtandes intet thetta Lifswet/ emedan hon war
åhogsam om ett bättre. Och förth/ som Gud hade henne
Kiär; Så hastade han och med henne/ på thet thenne Werld-
sens Dudske/ icke skulle bedraga hennes meemlösa Siäl; Ar-
ga Efferdomme icke förwända hennes obesmittade Wandel;
Dude Begjäreiser icke förföra hennes oftyldige Hierta; Skic-
kandes

kandes den 14 Martij sidstleden thenne **Sal. Högwälborne Fröken** en **Siukdom** tilhanda/ med hwilken hon dock i begynnelsen gick wyffe in til den 22 Dico; Men som hon tå aff en starck **Colica** och **Stertånazlan**/så bleff betagen/ at hon måtte begifwa sig til **Sängz**/ hwilket Dag från annan continue-
rade, ehuruwäl man brukade ther emoot alle the **Medel**/ som man då kunde hafwa wed handen; En måste hennes **Hög-Elstelige K: Förältrar**/ som åfwen tillijka med thenne **Sal. Fröken**/ sig på **Rumsa Gård** wyphöllo / mycket bekymrade resolwera, til at låta skicka the **Sal. Fröken** hjit til **Staden**/ på thet man thes beqwåmligare kunde plåga the **rosfwer Medicorum** inråd och fuma ther til tienlige **Läkedomar**; Bety-
gandes thenne **Salig. Frökens HögElstelige K: Fru Moder** ther före en sådan **Uhogsamheet** at hon sielff fölgde then **Sal. Fröken** hjit in/ och intet lätt forsumma någon **Ting**/ som man kunde tänckia lända til hennes **Reconvalescence**; Men i medlertijd bekymrade thenne **Sal. Högwälborne Fröken** sielff sig allena om sin **Andelige Hålsa** och sin **Siäle-Cur**, låtandes förthenstull kalla mig/ **owårdige Gudz Tienare**/ til sig/ och med en helig **Andacht**/ en ångersfull **Kwælse**/ en **alswarlig Bøot** och **Bättringz Bekännelse**/ begiärte och undfick **Jesus Christi** samma **Lekamen** och **Blod** under **Bröd** och **Wijn**/ åfwen på den **dyre Fredagen**/ på hwilken **Gudz Försambling** **Uhrligen** begiär **Umiranelsen** til **Jesus Korsfästelse** och **dyra Blodz Bthgiutelse** på **Korsens Tråå**/ för hela **Werldenes Synder**. Sedan tycktes thet liika som wille **Siukdomen** wända sig til någon **ändring**/ så at alle gjorde sig the **rosfwer** een **huguelig Förhoppning**; Men thet hade dock fast intet **Bestånd**/ ehwad **Medel** man ock thertil brukade/ emedau **Kraffterua** alt **mehr** och **mehr** **förswagades**/ och
åthstäl-

äthstillige Accidentier sig tillfoga / enkammerligen en öfwer-
 måttan starck Huswudwårck / at then spåde Kroppen så af-
 deles bleff asinnattat / at then Sal. Fröken den 19 May inne-
 warande Åhr vthbrast i thesse Orden: Jag känner nu wäl /
at min Gud snart lär göra een nådig förändring med
mig; Och therfore åstundade til sin Troos Styrckio / och sin
 Siäls Ewiga Saligheets Försäkring / andre gången at blif-
 wa deelachtig aff thet Helige Altarens Sacrament; Hwil-
 let hon ock med största Devotion begick; Wisandes sig med
 Troon och Tolamodigheten reda hafwa öfwerwunnit Dö-
 den / emedan hon umerligen längtade at förlossas; Och thet
 war med Glädie at ansee huruledes hon vplöfste sig äth Him-
 melen / med sammanslutne Högon och tilknäpte Händer / lika-
 som hon wille omfatta sin Frälsare Jesum med Händerna /
 hwilken hon allareda hade omfattat med Hiertat; Ther vp-
 på med största Nöye åhört andächtige Böner om Dödzens
 och wår Förgångelighets Betræctande; nämpt sådana
 Psalmer sungas / som angick Werldens Föracht / een sann
 Boot och Bättring / och kunde vpwäckia ett Christeligt To-
 lamod under Korset / Såsom: **Min Hog från Menni-**
skior hafwer iag wändt ic. O Herre Gud gör Nåd
med mig ic. Swad min Gud wil alltid thet skeer ic. in-
 stännandes ock sielff med / så wijda Kraffterna wille tillåta.
 Vthwalde jammwål sielff then nu i Enfaldigheet förklarade
 Text / och begiärte at min Öwårdigheet måtte göra hennes
 Likpredikan. Aff hwilka sorgelige Tecken såsom then Sal.
Hogwålborne Frökens HogEskelige K. Fru Moder sig
 mycket ångzlade; Så är thet märckeligt / at then Sal. Frö-
 ken med ett frimodigt Sinne / tröstade fast meer sin K. Fru
 Moder och the andre närwarande / än hon aff them söchte
 tröstat

tröstat blifwa; bad at hennes K. Fru Moder skulle gifwa sig til fridz/ emedan hon säkert wiste/ at Gud aldrig skulle öfwer- gifwa eller forgiäta henne eller sin gamle Herr Fader/ hwil- ken hon begiärte at hennes K. Fru Moder wille ifrån henne på thet ödmuckaste hålsa/ och försäkra/ at som hon alltid har beflit at sig om at lefwa honom til Hugnad; Så dödde hon nu hans hörjämste Dotter. Bediandes therhoos sin K. Fru Moder at låta een Psalm vthur then Tyska Psalmbooken/ nembl. **O Jesu mein höchstes Liecht** ic. wara sin K. Fru Moders egen Psalm/ så wore hon förwissad at hon igenom thes dagelige Betänckiande skulle öfwerwinna/ ehwad Sorg henne ock tilstöta kunde. Sedan suckade hon äthskillige Re- for til sin Gud med thesse Orden: **Ach milde JESU!** iag har nu så länge klappat; **Vplätt för mig/ och lått tine helige Englar taga min fattige Siäl / som tu med ditt heligaste Blod har återlöst / at föra henne i Abrahams Skid / ther tu har lofwat at gifwa mig Lijzens Cro- na!** Hwar uppå then Sal. **Fröken** lijka som vthi en ljuflig sött Sömpn i största Stillheet gaff vp sin Anda/ den 29 May sidstleden Klockan 4 effter Middagen/ sedan hon i XXII Åhr/ 3 Månader och 29 Dagar i thenne bedröfwelige och elände Werlden lefwat hade. Du efter thenne Sal. **Högwälbor- ne Frökens** Lefwerne war dygdigt/ så är hennes Namn berömligt; Och fördy hennes Död war Christelig/ så blif- wer hennes Opståndelse gladelig! Här beklagas then Döda; Här bedröfwas the Lefwande; Men Gud samblar igen i sinom tid / hwad han til en Tijd åtskillier! Hwad nu med Sorg förlåtes/ skal tå med Glädie igenfinnas; Sor- gen skal tå glömmas; Men Glädien aldrig ändas!

Wij som lefwa igen/ wele bidia den Allrahögste/ at när
 vår Tijd och Tijma är kommen/ vårt Glas är vthluppit/
 och wij måste gå all Röttssens Wäg/ at wij/ tå förmedelst
 then Timmelige Döden må så sammansluta våre Ögon på
 Jorden/ at wij må med thenne Sal. Högwälborne Frö-
 ken vplyffta them med Glädie i Himmelen/ til at skåda Gudz
 Seliga Ansichte Ewinnerligen. AMEN!

TURSAÑESEN.

Hennes Furstl. Durchleuchtigkeit/ tillijka med
 theras Excellencier, the Högwälborne Herrar
 Kongl. May:z Högtbetrodde Männ och Råd/
 sampt the andre höge Ständz Personer/ så aff Fru-
 entimber/ som Kongl. MINISTRIS och Betiente/ Adel
 och Dadel/ Höge och Låge/ både Måns och Qwings-
 Personer/ låter Hans Excell. Kongl. May:tz Råd och Öf-
 werste AMMIRAL, jempte sin Kiär Elskelige Fru Grefwin-
 na/ respectivè, ödminkt/ mycket tienstligen/ flit- och wänligen
 betacka/ för then höga Ahra/ Heder och Wänskap/ som the
 med theras benågne presence och närwaru/ hafwa bewijst
 thenne theras Sal. R. Dotters Jordefård och Begraffningz-
 Aet. The erkänna sig högst obligerade, sådant emot hwar-
 jom och enom/ effter Stånd och Wårde/ i sliike och an-
 dre hugneligare Tilfällen/ skyldigst at aff-
 tiåna/ wedergjålla och förskylla.

